

לחצי כדי לנווט לעמוד המבוקש

המכתב ממודיעין עילית

המכתב שלא נגמר

המכתב מירושלים

תזאבות

תזאבות

כוונות יום הפורים

המכתב מירושלים

בְּעֵרִיכָתִי אֵתִי

לפני כמעט שנה, ערב פורים, קיבלתי את [המייל הזה](#).

הוא חיזק אותי, מאוד!
מוצאי פורים תשפ"ב התיישבתי לכתוב את הסיפור שלי על בסיס הסיפור המחזק ששלחתם. שנה שלמה שהמילים חיכו להן בקובץ ששמרתי כמה דקות אחרי חצות הליל.
שנה שלמה שהמתנתי לרגע בו אכתוב את הפסקה האחרונה, הכל כך מרגשת.
פתחתי כדי רק להעתיק ולהוסיף את הקטע האחרון.
הנה המכתב:

שלום שמורה, שמי אתי, גרה בירושלים.
לפני כשנה, העונה הבוערת של הרישום לגנים ובתי ספר.

לא התקבלתי לאף מסגרת.
כי... לא נרשמתי.

מכיוון ש... אין לי את מי לרשום.
אין לי.

אהה... לא רק שאין לי את מי לרשום גם אין לי

עם מי לחלוק את האין הזה.

יותר משבע שנים חלפו מאז שסיימתי את הלימודים ואני עדיין לבד.

אין לי למי לשיר שירי ערש, אין יד קטנטונת שמושכת את כבלי המחשב, אין לי גם למי לבכות את האין הזה. אין.

הצעות עולות (בקושי) ויורדות (בקלות דווקא), שום דבר לא זז, הכל תקוע.

ההמתנה קשה וקורעת עד כאב. מי שלא חווה - לא יבין זאת לעולם.

כל צלצול טלפון מקפיץ. כל הצעה מעוררת תקוות מחדש והבירורים והפגישות... המון מאמץ ואנרגיה...

וכל פעם מחדש - אכזבה עמוקה...
תסכול שקשה להגדיר במילים.

תחושה איומה של חידלון, של כאב מפלח.
שוב ושוב מזכירה לעצמי כי ה' יודע בדיוק מה טוב עבורי, הכל מושג ומדויק.

אבל הבדידות קשה, הכמיהה לבית ומשפחה מטריפה את הדעת והנסיון גדול, גדול מאוד...

האחים והאחיות שמתחת כבר מזמן בעניין

והאחיינים והאחיות שמתארסים בזה אחר זה רק מעמיקים את הקושי והכאב...

מסביבי החיים ממשיכים, הימים עוברים, שבועות מתחלפים, החודשים טסים והופכים לשנים, החברות קונות עגלות, וילקוטים,

מחלקות הזמנות מרגשות למסיבת סידור וחומש כפול מספר הסבתות,

מקטרות על התפקיד במסיבה שילדתן קיבלה (או לא...)

ורק אני ממתינה וממתינה בודדה, אבודה...
ערב פורים, כדרכי, פותחת כל מייל שמגיע מהשמורה.

האותיות שם סיפרו על המכתב מליקווד ו[המכתב ממודיעין עילית והמכתב שלא נגמר](#)...

על כוחו של יום וכוחה של תפילה. על זוגות שהקדישו את יום הפורים לתפילה שהחליטו כי בפורים הם משקיעים בתפילות בכל כוחם.

כמובן שקיימו בהידור את ארבעת מצוות

היום, אבל כל המעבר, כל ההתקשקשות, כל הזמן הבטל של ה'בין לבין', כל הסחות הדעת שמאפיינות מאד את היום הגדול הזה - זזות הצידה לטובת תפילות רותחות ופרקי תהילים מעומק הלב.

ומעל כל תחזיות הטבע - נענתה תפילתם!

קראתי והתרגשתי עד מאוד.

פתחתי מסמך וורד חדש, רשמתי עליו "המכתב מירושלים" ושמרתי באיזו תיקיה זמינה.

השנה כך אמרתי לעצמי נלהבת, אזכה בעז"ה לפרסם את הנס שלי.

פורים פגש אותי טרוטת עיניים ובלתי מאורגנת בעליל.

מסתבר שהדבר הכי שווה בערב פורים זאת דודה גרפיקאית ועובדת משרד רווקה...

איכשהו הגעתי למיטה כל לילה בשעות שכבר יותר קרובות לעלות השחר וגם זה אחרי עבודה סוחטת ומאמצת.

בקושי הספקתי לשטוף ידיים משיירי בצק ובצל וצנחתי לקריאת מגילה.

את משלוחי המנות הספקתי לארוז בליל פורים בשעה שקרובה לחצות

ואת האש מתחת לסירים כיביתי בשעה שכבר לא ממש היתה קרובה לחצות.

דווקא את הפשטידה התנדבה להכין אחיינית, הזוצ"ית הטריה...

בקושי רב פינתי לי כמה דקות לתפילת ערבית שהיתה ספוגה בדמעות ותחינות.

קמתי בהנץ החמה ופתחתי את היום בתפילת שחרית חמה, תפילה מרוממת ומלאת חיבור.

בשמונה עשרה שפכתי את שיח ליבי לפני ריבון העולם והתחננתי על נפשי - אנא, ה' הטוב, שלח לי ישועה, זכה אותי לעמוד מתחת החופה, להיות לרעיה ולאם!

לא בזכות ולא בדין מגיע לי, הכל בחסד וברחמים, אנא, אבא יקר, כל הפושט יד נותנים לו - מלא משאלות ליבי לטובה!

משלוחי המנות החליפו ידיים בין השכנים והידידים,

ובין לבין הספקתי לצפות עוד עוגה ולסייע לאימי להכין מנה עיקרית ומרק.

בצהרי היום השולחן כבר היה ערוך ומוכן לסעודה.

נותרה לי עוד חצי שעה עד שתבואנה הכלות, הנסיכות, רועי הצאן והכהנים הגדולים...

לא היה לי זמן לסיים את כל ספר התהילים. הגעתי עד לפרק כ"ב וגם זה בקושי...

אח"כ פניתי להתפלל מנחה. לא רציתי לתפוס אותה בלחץ של הדקות לפני השקיעה ומתוך הבלאגן שמתארח קבוע ביום הזה.

הרטבתי את הסידור בדמעות, התחננתי לבורא עולם מהמקום הכי נמוך, מלב מרוסק ושבור-אנא, אבא! אתה הרי כל יכול, אז תרחם עלי.

פורים הוא יום שכל הפושט יד נותנים לו. בדיוק כמו אותה קבוצת שיכורים שנכנסה אלינו הביתה מקודם, הם בקושי הצליחו להסביר מאיזו ישיבה הם, אבל קיבלו תרומה בעין יפה. כי פורים. והם ביקשו. אז גם אני מבקשת. אפילו שלא מגיע לי. אנא, ה' הטוב, שלח לי ישועה, זכה אותי להקים בית נאמן בישראל! הלוואי ואזכה עוד השנה לעמוד תחת החופה ולהקים בית שהוא משכן לשכינה, הלוואי ואזכה להביא לעולם ילדים קדושים וטהורים, הלוואי!!

לא בזכות ולא בדין מגיע לי, הכל בחסד וברחמים, אנא, אבא'לה, תושיע אותי מאוצר מתנת חינם.

השתתפתי בסעודה החגיגית- מגישה לשולחן, מארחת, מעבירה, מסדרת...

מחמיאה לאפרוחים, כבשים ונסיכות... מביאה מנה נוספת, אוספת צלחות ריקות... ובלב ממשיכה לבקש ולהתחנן לבורא עולם, לנצל כל שניה של ככיפורים, של אוצר מתנת חינם...

התפילות, התחנונים והרצינות בה לקחתי את היום הגדול הזה, לא היו במקום השמחה. הם היו תוספת לשמחה הנדירה שהרגשתי. רק שהקפדתי לא לבטל את הזמן, לא להימרח, לא להיגרר לזוטות, לא להירדם בשעה שאוצרו של מלך פתוח לרווחה.

צמרמורת עוברת בי כשאני כותבת עכשיו את המילים.

כן, תפילתי התקבלה!

לא, עדיין לא מצאתי את בן זוגי ההוגן לי. שום דבר דרמטי לא התרחש, אבל אין לי ספק שתפילתי נשמעה במרומים.

אותה תחינה רותחת שיצאה מעומק הלב, ודאי הגיעה עד כיסא הכבוד.

למה עדיין לא נושעת? אני לא באמת יודעת. אבל אין לי ספק שתפילה לא שבה ריקם, לעולם!

צריך רק לקוות אל ה', לחזק ולאמץ את הלב ושוב לקוות אל ה'.

אז הנה המכתב שלי, "המכתב מירושלים". תפרסמו בבקשה, הלוואי שעוד תזכינה לנצל את היום הגדול הזה!

ולדעת שגם אם בקשתן לא נענתה כאן ועכשיו, מישהו שם למעלה שומע כל תפילה!

לפעמים זה לוקח יותר זמן, לעיתים הדברים לא מתנהלים בדיוק איך שאנחנו מדמיינים, אבל שום דמעה לא לשווא!

כל בקשה, כל תחינה, כל תפילה, הכל הכל בורא עולם מקבל ושומע!!

נכון, יש כאלו שרואות עין בעין איך משאלותיהן

מתגשמות ואחרות שהקב"ה מבקש מהן שוב ושוב 'השמייעני את קולך'.

והן לא פחות טובות, לא פחות ראויות, לא פחות מתפללות. הן בקצב שלהן, בקצב המיוחד שבורא עולם חישב במיוחד עבורן.

הן נמצאות במציאות ש'מרחוק ה' נראה לי' הקב"ה נראה להן רחוק וכביכול לא רואה את הצער ולא שומע את הכאב שלהן.

אבל באמת 'ואהבת עולם אהבתיך' הקב"ה נמצא קרוב קרוב ואוהב באהבה גמורה, אהבת עולם.

ובלי קשר לסוף הטוב שעדיין חסר, החיבור המתוק הזה לבורא עולם שזכיתי לו בפורים אשתקד, הותיר בי טעם מתוק של קרבת אלוקים, של דבקות עד כלות וגם השנה בעז"ה, אני מתכוונת לנצל את פורים כראוי וליהנות מחוויה מרוממת כל כך...

פורים שמח ושפע ישועות (:

המכתב מירושלים

התגובות

שכן

ושהישועה שלה עוד לא הגיעה, ופורים של שנה שעברה עבר עליה בכאלה תפילות ומה שיצא מזה זה רק שהרגישה את הקירבה לה' ושהיא יודעת שה' שומע אותה....

אני באמת רוצה להגיד, קשה, קשה מאוד להיות רווקה **ולכל אחת יש את הקושי שלה וכל אחת מחכה לישועה אחרת, אבל תדעו שזה שווה, תתפללו בפורים (ולא רק...)** הכי חזק שאתן יכולות, ה' שומע את כל התפילות ושומר אותם אצלו, והקרבה אליו זה משהו מיוחד.

הפורים הזה של שנה שעברה זכור לי מאוד לטובה דווקא בגלל התפילות האלה והחיבור לה', אני יודעת שהוא שמע אותי והוא החליט שהכי טוב לי עדיין להישאר רווקה, לא יודעת מה יהיה שנה הבאה ואם אהיה כבר נשואה או לא, אבל הקירבה הזאת והחיבור לה' שווה הכל!

מה שלא יהיה תזכרו שזה טוב ושה' איתכם בכל מצב... תודה על הסיפור! הוא מחזק מאוד למרות שהוא שונה מהסיפורים של השנים הקודמות מאחלת לזאת מירושלים ולכולם ישועות בקרוב ובשורות טובות!!!!

רגע לשלוח תגובה למרות שאף פעם עדיין לא הגבתי....

כי מצד אחד באמת היה מרגש לקרוא על עוד אחת שכבר הגיעה לה הישועה, במיוחד שזה על רווקה שהתפללה והתארכה והיא באותו מצב כמוני, חשבתי איזה הזוי זה ואיך עכשיו כל שנה יהיה סיפור אישי על ישועה של מישהי נוספת בעקבות הסיפורים משנים קודמות....

אבל מצד שני באמת זה הכעיס אותי, רציתי לכתוב תגובה שכמה שיש סיפורי הבטחתי ונושעתי יש עוד המון כאלה שלא... זה היה קשה לקרוא על עוד אחת שמתארכת ועל איך שאני עדיין תקועה וגם השנה בפורים למרות התפילות שלי בשנה שעברה אני עדיין רווקה....

רציתי לכתוב שהנה גם אני בדיוק כמו אותה רווקה קרעתי את השמים וגם אני הייתי בטוחה ששנה הבאה אני כבר אהיה נשואה, אבל לא, זה עדיין לא קרה... רציתי גם לכתוב שאולי יש הרבה אנשים שנושעים, אבל למה תמיד רק כאלה סיפורים צריך לפרסם? למה אי אפשר פעם אחת לספר סיפור על כאלה שעדיין מחכים?

אבל לאט לאט קלטתי שהסיפור כאן שונה ודווקא הוא כן מספר על אחת שרק נהנתה מהתפילות

שנה שעברה גם אני קראתי את הסיפור ממודיעין עילית, וגם אני התרגשתי איך אותה אחת קראה את הסיפור שנה קודם וגם היא החליטה להתפלל ולקרוע את השמיים.

היה מרגש לראות איך התפילות שאנשים מתפללים בפורים מתקבלות וגם אני החלטתי שנה שעברה שהפורים הזה לא יעבור סתם...

פורים של שנה שעברה פגש אותי פחות משבוע לפני חתונה של החברה הטובה האחרונה שלי וזהו, ידעתי שבחתונה שלה אני כבר לא יהיה מאורסת, כל החברות שלי נשואות ושאיני נשארת ל-ב-ד. בפורים הזה התפללתי כאלה תפילות כמו שאף פעם עוד לא התפללתי, אני זוכרת איך הכל מסביבי בלאגן ורעש ואיך שאני עוזבת הכל ונכנסת לחדר להתפלל... התפללתי שם כזאת תפילת מנחה ובכיתי המון... הייתי בטוחה שה' שמע את התפילות שלי וברור שאני מתארכת בקרוב ממש, עובדה שגם ככה היה בסיפורים בשמורה.....

הבוקר אני מתחילה לקרוא את הסיפור המכתב מירושלים ואני מרגע לרגע, למרות שהתרגשתי מהסיפור והייתי עם דמעות בעיניים, רציתי באותו

כל שבוע מחדש, ועל כל ה"שמורה" בכלל...

שנית, תודה רבה רבה רבה שפרסמתן את המכתב הזה!!! כשקראתי את כל התיאור בהתחלה - ממש דמעת מהתרגשות ומהזדהות עם המילים. ואז הגיע הסוף, ו....לרגע חשבתי, מה? אז אין סוף טוב? אבל אז אחזה בי התרגשות עוד יותר עצומה ממקודם. כי דווקא הכאילו אין סוף טוב, זה לרוב המציאות שלנו.

אנחנו מתפללות על כל כך הרבה דברים, עושות כל כך הרבה סגולות, וכאילו כלום לא קורה. אבל המשפט הזה: "נכון, יש כאלו שרואות עין בעין איך משאלותיהן מתגשמות ואחרות שהקב"ה מבקש מהן שוב ושוב 'השמיעיני את קולך'." - הוא זה ש"תפס" אותי.

כמו כל האימהות הקדושות: שרה, רבקה ורחל, שישבו והתפללו וחשבו: למה לא קיבלתי? אולי אני לא מספיק טובה? מה השם רוצה ממני? כמה שאני מקבלת על עצמי יותר אני רק רואה עוד ועוד הסתר....

אבל בעצם זה היה הגילוי הכי גדול - כי ה' רצה לשמוע אותן!!! ה' רצה שהן תמשכנה להתפלל!!! זה כל כך עוצמתי, שזה מפחיד לחשוב על זה. ה' בחר אותי, מכל הבנות בעולם, דווקא אותי!

את כל התפילות, ההשתדלויות וההתקרבות של כל השנים וזיכה אותי למצוא את זיווגי המיועד לי מעל ומעבר לכל הציפיות, בעל שגם בגיל 20 יכולתי לחלום עליו ובלי להתפשר על שום דבר שהיה חשוב לי.

רוצה לומר כל הבחורות המצפות ולכל הממתינות (ממש לא מתיימרת להבין את הקושי של כל המחכות באשר הן, רק כותבת מהמקום שלי). לכל מי שקצת מתייאשת, אחרי שהתאמצה והתפללה כ"כ הרבה, בבקשה תזכרו שהקב"ה שומע את כל התפילות ומכין את הישועה הענקית שתגיע אליכן,

כמו כן כשב"ה זוכים ומקימים בית מרגישים איך כל התפילות לא שבו ריקם וקרבת האלוקים שנקנתה בעמל וביצע בשנים הקשות, מלווה את הבית החדש ומרגישים בחוש השראת שכינה וקשר עם הקב"ה והפעם מתוך אושר, נחת ושמחה.

בעז"ה שנזכה לנצל את פורים, להתפלל ולהגיע לקירבת אלוקים וגם בעז"ה לזכות בקרוב לישועה הנכספת. פורים שמח!

ראשית, תודה על הסיפורים המחזקים במדור זה

סיפור מדהים ומרגש, תודה ענקית לכותבת המיוחדת, הזדהיתי והתרגשתי מכל מילה.

גם אני קראתי לפני שנתיים את המכתב ממודיעין עילית, אבל אני קראתי אותו ברגשות מעורבים, כאחת שחיכתה קרוב ל-6 שנים לשידוך, השתדלה והתאמצה בכל הזמנים המסוגלים, בפורים, בחנוכה, בימים נוראים, בטו באב, ומתי לא?.. והישועה לא ממש חיכתה לה מעבר לפינה, אז שמחתי שב"ה יש כאלו שפורים אחד והלך להם...:) אבל לא הרגשתי שזה מצליח לעודד אותי.

ואז הגיע פורים ולא קרה איזה משהו דרמטי שלא היה שנים קודמות... רק הרגשתי קצת יאוש אחרי כ"כ הרבה תפילות ואחרי תקופת המתנה לא קלה בכלל, הזכרתי לעצמי שיש לי אבא בשמיים, הוא כל יכול ומחכה לתפילות שלי וזה שהישועה לא הגיעה עד היום לא מוריד בכלום את הסיכוי שזה יקרה ובקרוב וב"ה הצלחתי להתפלל, להתקרב לקב"ה ולנצל את פורים כמו שצריך.

ב"ה הישועה שלי הגיעה, לא יום אחרי... אבל ב"ה שנה שעברה בפורים כבר הייתי מאורסת. וממש הרגשתי איך הקב"ה ברחמיו לא עזב אותי, אסף

אז זה אומר שאנחנו צריכות להמשיך להתפלל ולהתחזק...

זה מאוד מרגש כל שבוע לקרוא את סיפורי הניסים, אבל חשוב לא פחות שנתת במה לסיפור ה"רגיל" - שהוא בעצם הסיפור של כולן, כל אחת בתחומה והלוואי שנזכה שמשאלות ליבנו תתגשמה לטובה....

למי שכתבה את המכתב מירושלים, הצלחת לגעת בי ולהקפיא לרגע את ליבי, הכאב חדר לעצמות, היטיבת לתאר את המצוקה, את מה שראוי לגאולה. סוף מפתיע- גם כשלא רואים תוצאה, התפילה הגיעה עד כסא הכבוד. כי תפילה לא הולכת ריקם.

אז אשתף גם ברשותכן, במשך כשמונה שנים חיכנו לילדים. בשנה שבה רכשנו דיסק פורים של 'לחיים טיש' התחלתי לפזם בלי הפסקה את המשפט המוסיקלי הנאה "אם מְצָאתי חן בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן לִי נִפְשִׁי בְּשֹׁאֲלִי.." בהקשר של ישועתי.

כשפיזמתי התכוונתי לומר: אם מצאתי חן בעינך מלך העולם, תן לי את בקשת נפשי... ילד. זו

היתה התפילה שלי בכל פורים וגם לאחר פורים כשהשיר שגור על לשוני. "אם מְצָאתי חן בְּעֵינַי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן לִי נִפְשִׁי בְּשֹׁאֲלִי.." בדרך כלל כשהגיע ערב פורים של כל שנה והיינו מכניסים את הדיסק לשמיעה ברכב, השיר הזה היה מציף אותי ברגשות עזים והייתי שרה עם הלב וכמעט לא עם הפה. לאחר שמונה וחצי שנים הפלא קרה ברוך השם וזכינו לחבוק בן שנולד לנו לאחר שנות המתנה רבות.

יכולתי להתייash בכל פורים, ולהגיד שתפילתי לא התקבלה, אבל המשכתי לשיר, כיהודיה היודעת שמהות היהודי היא תפילה גם בגלות החשוכה. וכמה טוב שהשם יתברך נתן לנו את המוסיקה את הפיוטים ואת הלחנים המרפאים את הלב.

יהודיה מפתח תקווה.

אני חייבת לשתף אתכן שהסיפור המרגש הזה הגיע כמים קרים על נפש עייפה. ברור שהסיפורים שמופיעים בדרך כלל בהם רואים את הישועה בעיניים- מרגשים מאד, אבל במציאות לא תמיד זה ככה. לפעמים קורעים את השמיים בתפילות ומקבלים חיזוקים וקבלות ולא נושעים במייד

בישועה לה חיכו.

הסיפור שהופיע כאן והשורות המחזקות מאד מאד בסוף הסיפור נכונות לגבי כל אחת ואחת, לכל אחת יש את ההתמודדויות שלה, מי בזיווגים ומי בציפיה לילדים, מי בפרנסה ומי בבריאות.

אני ב"ה נשואה ואמא לילדים מקסימים, אבל המסלול שהבורא היתווה עבורי כולל הגבלות וקשיים שונים במסלול הבאת ילדי היקרים לעולם... ולפעמים מתגנבת המחשבה למה זה? למה מסביבי כ"כ הרבה חברות צנועות הרבה פחות, שמורות הרבה פחות, מתמסרות הרבה פחות ללימוד של הבעל ולחינוך הילדים והכל הולך אצלם כ"כ בקלות?

אז תודה, חיזקתם אותי מאד מאד עם המשפט: נכון, יש כאלו שרואות עין בעין איך משאלותיהן מתגשמות ואחרות שהקב"ה מבקש מהן שוב ושוב 'השמיעני את קולך'.

נב. אני חלילה לא משווה את הניסיון שלי עם בחורות הממתינות שנים ארוכות לזיווג או נשים הממתינות להיפקד, ח"ו! אבל לכל אחד יש את המסלול המדויק שה' בחר עבורה והיתווה לה ואת הנסיונות שמתאימים בדיוק לתנאים אותם היא קיבלה. שיתקבלו התפילות אצל כולן ותיוושע

עם אותה תקווה עם השלמה מוחלטת על מה שהיה, **באהבה בהודיה ולא בכעס ותסכול, תפילה מעומק הלב ממקום פנימי של קשר עמוק, של חיבור של אהבה, בלי תנאי בהכנעה, בהשלמה שלא סותרת את הציפייה והתקווה החדשה באמונה שלימה שד' הוא "קל אמונה ואין עוול..." - זה משהו שאין דומה לו!** זה מקום גבוה כ"כ שודאי יעורר את מידת הרחמים וישבור רקיעים!

בעז"ה תזכי מיד לאושר שאין דומה לו ולישועה שאת כ"כ מחכה לה. תודה על החיזוק! ועל העוצמה שבסיפור שלך!

כל כך התרגשתי, מהתיאור של שנה שעברה - ועוד יותר מהמילים שהוספת השנה, ובטוחה שעם הרבה אומץ לב ורגשות עזים.

את בחורה עוצמתית כזו שיודעת מה התפקיד שלה, בפורים - ובחיים - יודעת להתחבר, והכל תוך כדי החיבור לחיים עצמם, ולמקור החיים... ולשלב את כוחות הנפש ההפוכים כל כך - מקווה לישועה, ומקבלת את הנסיון באהבה. הדר קיבלוה.

מאחלת לך מעומק הלב שבקרוב ממש תראי

המתוקה שהצפת. מאחלת לך בחום הלב לשמוע דווקא את ה-"כן" השנה אבל גם אם לא שישאר לך הטעם המתוק של החיבור ואת טעם האמונה של ה"לא".

ישר כח גדול ושתזכו לשפע טובה וברכה בכל העניינים. פורים שמח!

קראתי את הסיפור שלך, והתרגשתי עד דמעות... מאיפה יש לך את הכח? איך? איך את מצליחה לעמוד בכך שוב ושוב? השבר, הקושי, הציפייה האין סופית והאכזבות פעם אחר פעם?

אמרת שרק מי שחווה יודע, אז אני יכולה לומר שאני קצת יודעת ולא מצליחה לתפוס מאיפה יש לך את הכוחות האלה? בעיקר, את הכח להמשיך לשמוח ולהתנהג כרגיל כשבפנים את שבורה מציפייה אין סופית ומסביבך, אחיינים, חברות ואלי אפילו אחים נשואים על משפחותיהם.. ולפרגן לכולם ולא לקנא אפילו קצת בלב.. ולהתפלל ולקוות פעם אחר פעם...

אני בטוחה שתפילותיך לא רק התקבלו אלא גם עושות רעש גדול בשמיים, ובעיקר האמונה שלך! ואני חושבת גם שלבוא ולהתפלל שנה אחרי זה

כל אחת במה שהיא צריכה!!

לא הרבה פעמים קורה לי שנעתקת לי הנשימה בציפייה לסוף הטוב ונגמרות לי המילים מול הלא סוף- הטוב... כל כך הרבה במות מוענקות לסיפורי ה"הפי אנד" כשסיפורי "אמונתך בלילות" המצויים יותר נשארים זנוחים בקרן זוית.

היה כל כך טוב וכל כך מחזק וכל כך ממלא לקרוא את השורות האמיתיות כל כך של פסקת הסיום. --- וכן גם להיזכר באמת האמיתית הזו, באמונה הפשוטה הזו. וגם, כן וגם להחדיר עמוק עמוק בעצמות שאבא שבשמיים שומע כל תפילה וכל בקשה ושום דמעה אינה שבה ריקם,

ואבא'לה אוהב אותנו הכי הכי שיכול להיות, אבל לפעמים לאבא מותר גם להגיד לנו "לא". לא עכשיו, עדיין לא, אולי אף פעם לא, אבל זה "לא" מסוג אחר. זה "לא" שאומר לנו אני אוהב אותך אבל לא. "לא" שאומר אני כל כך מחכה לשמוע אותך קוראת אלי ולכן - לא.

תודה רבה לכם על הכח הרב שאתם מעניקים, על תזכורות חשובות וחיוניות כל כך. ולך בעלת הסיפור מירושלים תודה מיוחדת על האמת

כזו: הרגשתי שלפעמים פורים עובר עלי במין סחרחרה של: משלוחי מנות, תחפושות, תפילה כמובן, סעודה שיכורים ופלללם הוא מאחורינו. הרגשתי שלא מספיק הצלחתי לנצל את העוצמה הרוחנית של היום הזה.

כידוע פורים הוא כ-פורים. ז"א שהוא במובן מסויים גבוה יותר מיום כיפור. ומכל המועדים. הרגשתי שאנחנו משקיעים כ"כ הרבה בעטיפה החיצונית - שהיא ג"כ מצווה ולא מספיק מבינים למה, ואיך זה מגביה רוחנית.

ביקשתי מבעלי שיכתוב לי בצורה הכי קצרה והכי מתומצתת מה צריך לחשוב בעת קיום מצוות הפורים. הוא ניסח לי ע"פ מקורות את "כוונות יום הפורים", הקלדתי בוורד הדפסתי ותליתי על המקרר. בפורים קראתי שוב ושוב והרגשתי מחוברת יותר וממצה יותר ושלחתי גם לאחיותי במשפחה. זה היה טוב לכולן. שנתיים אח"כ עיצבתי את הדף יפה יותר ונתתי גם לתלמידות כמשלוח מנות. מצרפת גם לכם. אולי תרצו לעשות עם זה משהו--- פורים שמח!

באותו עניין - אספר לכן מה אנחנו עושות שיכול

כל הפושט יד נותנים לו וזה יום גדול ולא להתייאש מלנצל!!

בדיוק שמעתי מהרב רייך שליט"א שהוא מסביר על מעמד אליהו בהר הכרמל, שהגדלות האמיתית היא אם היינו עומדים שם במעמד ודווקא לא היתה יורדת אש משמים לקורבן של אליהו וכן היתה יוצאת אש מנביאי הבעל, ועדיין היינו אומרים ד' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו, גם אם לא הראת לנו עכשיו בחוש והוכחת לנו שהצדק איתך- אנחנו אחרים.

אני ממש מרגישה את זה גם היום. להאמין גם אם לא רואים בחוש, לדעת שד' שומע גם אם אנחנו לא נושענו, ואנחנו אחריו בתפילות, בבקשות ובאמונה לאורך כל הדרך!!! תודה רבה לך חיזקת אותי מאד!!!

אני ב"ה נשואה באושר ויש לי גם ילדים בלי עין הרע, אבל הזדהיתי עם כל מילה, כי לכולנו יש כ"כ הרבה על מה לבקש ובעיקר עם המשפט האחרון- שנזכה לחוש את החיבור הרוחני ביום המיוחד הזה - פורים.

עוד משהו קטן. לפני כמה שנים עלתה בי מחשבה

איך התקבלו התפילות ומה פעלו שם מאחורי הקלעים... **בפרט שבפורים רואים זאת כל כך במוחש - הנס שהתרחם מאחורי הקלעים, אבל המציאות הנראית לעין היתה קשה וכואבת. ונראה היה שהסתר הפנים שולט, וחלילה לאן הולכות כל התפילות, צומות וזעקות???... עד הסוף הטוב כשנהפך כל האבל לשמחה.**

בציפייה לפורים שמח, מחבר, ומשפיע ישועות לכלל ולפרט בכל העניינים!!

וואו ריגשת אותי עד דמעות!!!!!!! אני קוראת את הסיפור ומבינה שהולך להיות פה סיום טוב וכל הזמן קופצת לי מחשבה שיש לי גם סיפור דומה אבל אני לא נושעתי!!! (אגב התפללתי על כמה דברים ודווקא חלק כן התגשמו אבל החלק שהכי היה חשוב לי לא התגשם...) והסוף שלך פשוט מתוק!!!!

אני חושבת שזה יותר "הפי אנד" מהכל: להבין שגם אם לא נושענו התפילה התקבלה וזה בטוח!!!! ואולי עכשיו אנחנו לא מספיק מבינים מה, איפה לאן זה הלך אבל זה לא נעלם וד' רואה הכל ולהמשיך להאמין באמונה שלמה שבפורים

פעם ראשונה שאני מגיבה, ופעם ראשונה גם שדמעתי מהסיפור של יום שלישי.

אין לי מילים, מעריכה, את העוצמה, הכוחות, האמונה החזקה, התמימה, היוקדת- איזה מקום גבוה את נמצאת! מקנאה בך, הקב"ה גאה בך. את גדולה מהחיים, חיזקת אותי ממש, ובעז"ה את(וגם אני:) נראה ישועות בקרוב!!

אבל כמה נכון שלא רק המטרה זה להגיע ליעד, אלא כל תפילה נאספת, קרבת אלוקים שבדרך היא המטרה. ואת שם, כל כך. איזה חוזק זה, שלמרות שהדבר שביקשתי עליו עדיין לא הגיע, לדעת ולהרגיש באותה התרגשות שהתפילה התקבלה.

תודה, הגיע לי בזמן ממש, הרגשתי קצת קושי לחזור על התפילות בפורים כמו שנה שעברה... ועכשיו הצלחת לחזק אותי ולשנות לי את ההסתכלות, מרגישה שאני אכנס לפורים אחרת... ואת המילים המודגשות בסוף... דייקת את ההרגשה... כמה נכון מה שכתבת שם... צריך לקרוא את זה כל יום... תודה!!

אני אף פעם לא מגיבה לסיפורים. קוראת אותם תמיד ולא מגיבה ממשיכה לקרוא ולא מפספסת.

הפעם, פשוט לא יכולתי להישאר אדישה. ישבתי מול המחשב ודמעתי, וזה התחיל עוד לפני שהגעתי לסוף וכמובן התגבר מאוד כשהגעתי אליו. אז אין כאן על מה להתדיין אבל רק רציתי לכתוב, שאני חושבת שזה הסיפור הכי עוצמתי שנכתב כאן בשנים האחרונות, עם המסר הכי מרגש והכי מחזק כי זה החיים בעצמם, ככה הם נראים.

אנחנו כבר לא ילדות, אנחנו נשים בוגרות וזה החיים האמיתיים חיים מלאי התמודדויות ונסיונות, שאין לנו מושג מתי הם ייגמרו, ואם בכלל, וכל אחד בגורלו שלו ובמה שנגזר עליו לעבור ואף על פי כן **אנחנו בוחרות כל יום ויום לחיות את אלוקים, לא כי הוא זה שיש לו את המפתחות לסדר לנו את העניינים... אלא מתוך אמונה גדולה שהוא זה שסובב אותם ככה מלכתחילה**, גם כשאנחנו לא מבינים למה ואשרינו שזכות לבחור כל יום בחיים חיים שבהם עבודת ה' היא מטרה בפני עצמה, לא אמצעי, רק המטרה.

גם לעזור לכלל - לפני 10 שנים ויותר שמעתי לפני פורים את הרב שלמה בויאר שליט"א בשיעור בבית כנסת מוסיף (ימי חמישי 20:15). הוא אמר שכל מי שקורא את כל ספר התהילים בין שתי קריאות מגילה (כלומר אחרי הראשונה ולפני השניה), הוא בבחינת "כל הפושט יד נותנים לו" - ויכול לבקש הכל מה'.

אז אני בתור אשה ואמא שלא יכולתי לקרוא את כל התהילים לבד, החלטתי לחלק את התהילים עם עוד 6 חברות, כל אחת מאיתנו יום כל אחת אמרה לי על מה רוצה שיתפללו עליה ומילאתי דף WORD בבקשות של כל אחת והעברתי אותו מלא לכולן.

בפורים - אחרי קריאת מגילה, לתוך הלילה מתי שהוא, כל אחת מאיתנו בבית שלה, קראה את התהילים שלה והתפללה על כל מה שכתוב בדף יצא ש-7 פעמים התפללנו אחת על עצמה ועל השניה, ביום הקדוש הזה. והישועות -אין לתאר - כבר 10 שנים כל שנה מחדש - זיווגים, זרש"ק, פרנסה, על הילדים וכו' וכו' (מישהי מאיתנו התפללה על מטבח חדש, שלא היה לו סיכוי וחודשיים אחרי זה, החדש היה מורכב!!!) פורים שמח לכולכן

ו- בפועל כמעט שלא הצלחתי. שמתי דגש על תפילת מנחה, השתדלתי לזכור את מעלת היום אבל בפועל יצאתי קצת מאוכזבת.

הישועה- בינתיים לא הגיעה ואני נטיתי מיד 'לתלות' את זה בזה שלא ניצלתי עד תום את יום הפורים, שלא קראתי תהילים בדמעות שלישי...

השתדלתי להזכיר לעצמי ולחזק שכל תפילה וכוונה שכן הצלחתי לתפוס- בשמים שוות המון, אבל באופן כללי זה נותן קצת תחושה חמצמצה וחשיבה של 'למה לנסות השנה אם בכל מקרה את לא מצליחה להביא לעצמך את הישועה'?

והמכתב הזה- נותן הרבה כוח וחשק לנצל את היום הגדול כי באמת כל רגע שווה המון! תודה וערב פורים שמח!

את פשוט מדהימה ולא יודעת כמה כח נתת לי!! אני מתחילה לקרוא את הסיפור שלך ואומרת לעצמי הנה, בטח עוד רגע היא תגיד שהיא כבר מחזיקה את הילד שלה בידיים... ואני שגם התעוררתי שנה שעברה והשתדלתי ממש לנצל את היום הגדול בתפילות עדיין לא נושעתי, וזה קצת החליש אותי, כמעט רציתי לסגור ולא לגמור

משמורה. וואו את לא יודעת איך חיזק אותי!!!! את פשוט גיבורה!

גם לי היתה תקופת המתנה בהם ציפיתי לזרע של קיימא. הציפייה הייתה קשה מאוד. אחרי כל תפילה בטוחים שזהו עכשיו זה יגיע אבל..... הקב"ה רוצה אחרת. זה קשה מאוד וצריך המון אמונה כדי לעבור את התקופה.

הקב"ה לא מקפח אף בריה. היום ב"ה אני אמא לילדים בריאים ושלמים, כל אחד צריך לדעת שהכל כתוב לו והקב"ה לא שוכח אף אחד רק צריך להאמין ולחכות..... אי אפשר לדעת כמה זמן זה ייקח.....

אני יודעת שיותר קל לומר זאת אחרי שהישועה הגיעה. אבל אני רוצה לאחל לך בקרוב ממש זיווג הגון משורש נשמתך וזרע בר קיימא בקלות ובשמחה שהקב"ה ישפיע עליך רק טוב שתמיד תהיי עסוקה לרוץ משמחה לשמחה. יש לך אמונה חזקה! אשריך!!!!

וואו. האמת יותר מכל- המכתב הזה 'מדבר' אלי. גם אני בשנים קודמות קראתי את הסיפורים. החלטתי לנצל את היום לישועה שאני צריכה

הסיפור הראשון שאני מתחברת אליו ומזדהה. זה הסיפור של כולנו בגלות: מנסים לנצל הזדמנויות, משתדלים להיות טובים ועצם ההווה של הקרבה לה' היא כבר הישועה. רוב סיפורי ההפי הנד מאד קשים להתקבל על הלב, על כל התפללתי ונושעתי אחד יש 100 של התפללתי ולא נושעתי. רק שעליהם אף אחד לא מפרסם בעיתון...

מחזקת את ידיך, גיבורת הסיפור זה יפה מאד לתת במה גם לסיפורים האלו, של כולנו ולהבין שהחוויה של החיבור, של הקרבה לה' היא עצמה שווה הכל!!

הסיפור של שנה שעברה לא עורר אותי לנצל את פורים כמו שהסיפור שלך גרם לי. המשפט הזה מבחינתי צריך להיות המפתח: התפילות, התחנונים והרצינות בה לקחתי את היום הגדול הזה, לא היו במקום השמחה. הם היו תוספת לשמחה הנדירה שהרגשתי.

שולחת לך חיבוק ענק ומאחלת ישועה בשבילך

זו פעם ראשונה שאני כותבת תגובה לסיפורים

לקרוא וזהו.

אבל פתאום שכתבת על כל האמונה וההרגשה המיוחדת של הקרבת אלוקים שזכית לה, חשבתי שממש כתבת את הסיפור שלי:)

באמת זה אחד הדברים המתוקים של התקופה הזו, התלות המוחלטת בבורא עולם והקרבת אלוקים המיוחדת והנדירה, שנשכיל לנצל!

שנזכה כולנו ממש בקרוב שד' ישמע את התפילות ויחיש לנו את הגאולה הפרטית כל אחת בתחומה היא ואת גאולת הכלל במהרה בימינו אמן!

יקירה בעלת המכתב!! אין לי ספק שהתפילה שלך נשמעה, והאמונה שלך והקירבה להשם ששזורה בכל המכתב - אולי אפילו פועלת יותר!

את פשוט מיוחדת, אני מעריצה אותך, והתרגשתי מאד כשהגעתי לסוף וראיתי ששלחת את המכתב אפילו שלא נענית בצורה "הגשמית".

זה עשה לי צמרמורת לראות את זה, רוב הסיפורים האלו שולחים את ההפי-אנד ואת שלחת את הדרך, את האמונה, את התקווה ואת החיבור להשם. את מדהימה ורואים איך את מנצלת את ההמתנה להרגיש יותר קרבת אלוקים!

מאחלת לך שתזכי לבנות בית בקרוב!! ושלא תצטרכי לחכות עד הפורים הבא כדי לספר לכולנו שהפעם הסוף יהיה שונה בע"ה! פורים שמח ושיתמלאו משאלות ליבך לטובה!

שלום לך כותבת מדהימה!

קראתי בהתרגשות גדולה את דבריך, הצפת בי דמעות. חיזקת אותי מאוד בענין ניצול הזמן בפורים והפנייתו לדברים החשובים. התפעלתי מאמונתך החזקה בבורא עולם, למרות שטרם ראית ונושעת, את עוד יוצאת ומחזקת מאמינה ובוטחת, ממשיכה לקוות ולא מרפה.

אין לי מילים!! את גדולה מהחיים. צדיקה מאין כמוך. ה' יזכה אותך השנה למצוא את זיווגך המיוחד והראוי רק לך. חבל לי מאוד שלא זכיתי להכירך. בזכותך הפורים הזה יהיה אחר בעז"ה עבורנו.

בברכת פורים שמח ותודה גדולה על כל החיזוקים שנותנים הרבה כח.

אתי יקרה! ההמתנה קשה וקורעת עד כאב. מי

שלא חווה - לא יבין זאת לעולם.

כאחת שכן חוותה ומבינה, מעריצה אותך מאד! מי שלא חווה באמת לא יבין כמה כוחות נפש צריך לתפילה מתוך שמחה, ועוד בחג. הרי דווקא החגים הם הזמנים הכי קשים בהתמודדות, מדגישים את החסר...

מעריצה במיוחד את זה שהתפללת מתוך שמחה. להתפלל בפורים זה קל, לשמוח כך בפורים זה גדולה! כתבת: אין לי עם מי לחלוק את האין הזה. ובסיפור הוכחת שיש לך, וקרוב מאד - קרבת ה'.

קראתי את הסיפור כמה פעמים, התרגשתי ודמעתי מתפללת עלייך שתשלחי מהר את סיפור הישועה (אל תשכחי לספר ואל תחכי עם המייל עד פורים הבא...)

את גדולה מהחיים. אשריך שזכית להגיע למקום כזה מרומם. מחזק מאוד, ואני בטוחה שהישועה תגיע.

שמעתי שיחה של הרבנית שרמן, והיא אמרה שהמתנות- שקרבת השם שהיא קיבלה כתוצאה מהמחלה שתקפה אותה- היא לא הייתה מוותרת על אותה קרבה לה זכתה בעקבות המחלה! והיא

אף הגדילה לומר שהיא לא יודעת אם הייתה זוכה לאותה קרבה אילו לא הייתה מקבלת את אותה מחלה..

אולם יחד עם זאת, היא כולה תפילה ומבקשת שיתפללו לרפואתה, זה לא סותר.

באמת אנחנו מקבלים מתנות גדולות- דווקא מתוך החושך- וזו צידה להמשך החיים... בהצלחה יקרה!!! ותודה על החיזוק הנפלא!

(סליחה על השגיאות - עברית זה לא שפת אם שלי)

בתור אישה שהתחתנה בגיל מבוגר, אני ממש מתרגשת לקרוא את הסיפור ועוד יותר את המסקנות. הזמן הזה, הקרבה לקב"ה, הידע הבטוח שה' שומע ושומר כל תפילה זה נכס שיהיה לך לעולם.

אני זוכרת פעם שעשיתי 40 ימי תפילה בכותל ויצאתי עם הרגשה שאפילו שלא נושעתי במה שביקשתי, נושעתי עוד יותר - בקשר העמוק שלי עם הקב"ה. זה משהו שמלווה אותי עד היום בכל אתגרי החיים.

שה' יברך אותך - ואת כולנו- שתמיד נרגיש את

הקשר והקרבה למי שמושיע בכל זמן ועת. תודה לך על האומץ שפרסמת את מה שעברת ואת עוברת.

חברה יקרה, אני מוכרחה להקדים, שאני לא מגיבה בדר"כ אבל ריגשת אותי ונגעת בנקודה הקרובה לליבי. ולכן רציתי לכתוב בכמה מילים:

אני לא מכירה אותך באופן אישי, אבל מכירה את רגשותיך באופן הכי אישי שיש. כן, גם אני כמוך - בעמדת המתנה, ממתינה מייחלת ומתפללת שבקרוב ה' הטוב ישלח.

רציתי להודות לך, גם אני קראתי את המכתב של שנה שעברה ולפני שנתיים ציפיתי התפללתי התחננתי ו... בקשתי עדיין לא התקבלה. אבל הכוח שנתת לי עכשיו גדול לאין שיעור!

מודה ומעריכה, והלוואי שנבשר ונתבשר רק בבשורות טובות.

רק רציתי להוסיף על פורים, ששמעתי שהמעלה של פורים היא לקדש את החומר.. אנחנו לא צריכות לעשות יום כיפור של תפילות ותחנונים...

הרי לא לכך נועד היום.

פורים נועד למצוא את האור גם בדברים הפשוטים והחומריים והכי בסיסיים. לתת מנה לאחר, סעודה, קריאת המגילה וכל המצוות-הן הדברים הפשוטים, אבל את הדבר הכי פשוט הזה, לכוון לריבונו של עולם.. לעשות את זה בשלמות. ממתוך שמחה! אני חושבת שהשפת אמת אומר את זה.

תודה על החיזוקים!! ממש חשוב לי לשמוע, וללמוד ולהפנים... אשמח מאוד לשמוע עוד על היום הגדול הזה תודה!

וואו!! אני פשוט עם דמעות בעיניים...

מרגישה שהסוף הזה מחזק אותי הרבה יותר מאשר אם היא היית כותבת שהתארסת... גם אני עדיין מחכה, אמנם לא אותה כמות זמן (רק) שנתיים, אבל המילים שלך כל כך מחזקות!!!

בעיקר המשפט- החיבור המתוק הזה לבורא עולם שזכיתי לו בפורים אשתקד, הותיר בי טעם מתוק של קרבת אלוקים, של דבקות עד כלות. כי מה שהכי מחזק אותי זה הידיעה שאני מצליחה להתקרב לאבא שלי יותר בזכות הקושי...

אלף ממדת פורענות!

איזו שמחה תהיה לך בעז"ה! חזקי ואמצי, אחות יקרה שלי. איתך בציפיה גדולה ובאהבה.

אני כותבת ודמעות ממלאות את עיני. איזו עוצמה, צמרמורת אוחזת אותי.

גם אני זכיתי שנה שעברה לפורים אחר, מרומם, נעלה, מנוצל. וכן, זכיתי בחסדיו הגדולים עלי גם לישועה שכה ביקשתי עליה.

אבל מלבד זאת, כ"כ מסכימה עם כל התחושות והתובנות שכתבת על עצם קרבת אלוקים שזכית לו ביום הזה המתיקות הזאת, החיבור הפשוט והטהור הזה, ללא שום קשר לישועה.

חזקי ואמצי, בטוחה שבורא עולם שומע את קולך וימלא משאלות לבה של בת אהובה וקרובה כ"כ שלו, בקרוב!!! ו- אל תשכחי לספר לנו:

מדהימה אחת!! נותן הרבה כוח לכל מי שבדרך בכל סוג של קושי! ועדיין לא ראה את הישועה אבל מלא באמונה!

הייתי פעם גם במקום שלך.... וגם אני התפללתי מעומק ליבי בפורים.... לא, זה לא עוזר לך לדעת שפעם היתה עוד רווקה והיום ב"ה היא נשואה עם ילדים. אבל בכל זאת המקום הזה מוכר לי.

תודה על התזכורת, כי גם כשיש גמדים ומיקימאוסים סביבי, צריך למצוא את הכמה דקות להתפלל..... אני מעריכה אותך עד אין קץ בכך שהמשכת לגמול חסדים למרות שהיתה לך מטרה - ורצית להתפלל, זה ממש מיוחד!

מאחלת לך מעומק ליבי שבקרוב תמצאי את הזיווג שלך!

מצמרר. הרווקות היא צרה קשה, וכואבת, ויתומה ובודדה. את צדיקה אמיתית, ורק מי שהיה שם יכול לדעת עד כמה. את גיבורה! ומדהימה! אילו כוחות נפש! איזו אמונה! איזה חיבור! איזו קרבת אלוקים!

אני מקנאה בך. יש לך כוחות נפש אדירים, ובעז"ה השם ישמח אותך כמו שכתוב **"שמחנו כימות עיניתנו"**.

כשהייתי רווקה היה כתוב בטל" שלי תזכורת: שמחנו כימות עיניתנו, והרי מידה טובה מרובה פי

אז באמת-תודה!!! מחכה כבר לפורים, כדי להרגיש את זה גם בעז"ה ולדעת שהדבקות הזאת- היא הישועה!!!

וואוו אני קוראת ומשורה לשורה אני מחזקת את עצמי נכון היא התפללה וזכתה, אבל זה לא אומר שהתפילה שלי לא שווה -ואז הסוף המחזק והמפתיע!!

ממש חיזקת עד דמעות ויישר כח שנתתם במה לסיפור חיים שכזה! כבר כמה וכמה פורימים מתפללת ומנצלת ומתארגנת קודם כדי שהיום הגדול יהיה מנוצל ועדיין לא זכיתי לראות ניסים -בעז"ה עוד אזכה לפרסם, אבל זה לא אומר שהתפילות שעדיין לא רואים את ה"כן" שבהם לא היו מספיק טובות

-כנראה כמו שכתבת ה' אוהב אותם ורוצה עוד כאלה.

תודה ענקית על החיזוק!! רוממת

לאחותי היקרה מירושלים המכתב שלך עורר לי דמעות.

התחברתי והתחזקתי! תודה גדולה!

אין מילים! גם שרה רבקה ורחל התפללו עוד שנה ועוד שנה ועוד שנה ולא נענו.

יצא לי לקרוא קצת מדרשים על בנות צלפחד והתחדש לי שהן התחתנו בגיל מבוגר, כי רצו להתחתן עם אדם הגון מבן שבטן. שמחתי לראות מקורות לרווקות מאוחרת של בנות מעלה שהיתה רצויה לפני ה', ולכן הן גם זכו ללדת חרף גילן המאוחר (מעל גיל 40).

יה"ר שנזכה להגיע לימים של "ומחה ה דמעה מעל כל פנים" (ישעיהו כ"ה ח)

וואוו! אילו תעצומות נפש יש בכך!! הדמעות עוד עומדות לי בעיניים פשוט מההתרגשות שיש להשם בת כזו מיוחדת שיודעת לקבל הכל באהבה, ומרגישים שזה בא מתוך הלב ממש ולא דיבורים סתם...

תדעי לך שמתוך האמונה החזקה הזו בסוף נושעים!! בזכות האמונה האיתנה שכל מה שהשם עושה לנו הוא טוב גם אם אנחנו לא מבינים אותו!!

מטלטל כל כך, מטלטל! הרבה זמן שלא טלטלו אותי כל כך עמוק. את מיוחדת שאין מילים בכלל ואני גאה בכך ומאושרת שלאבא שלנו הגדול שבשמיים יש כזאת בת מיוחדת!

נתת פה מסר אדיר לכל החיים בכל התחומים! ובזכותך - בזכותך אני ממשיך להתפלל מעומק הלב בלי להתיימש על כל מה שעוד לא נענית, ושהזכויות האלו יעמדו לך לרצון ותזכי לראות ישועות בקרוב ממש! שתמיד יתקבלו תפילותייך מיד ועם זאת תרגישי תמיד קרבת ד! חזקי ואמצי!!!

הסיפור הראשון שדיבר לליבי!!! טוב, לא ממש הראשון... וגם לא ממש דיבר אל ליבי. יותר מדויק דיבר את ליבי. אני קוראת, וחושבת.... ומתחננת בלי קול.... רק לא שוב עם הסיפורים/מכתבים האלו של: ביקשתי, התחננתי, קיבלתי, רק לא.....

רגע לפני שטרקתי את המייל הזה. יחד עם כל סיפורי הבטחתי ונושעתי.. זיהיתי שיש כאן משהו אחר. אחר לגמרי. כל כך מדויק ומחזק!!

בשביל זה אנחנו יהודים, כמו שדוד המלך התפלל שכל גוי שיבוא למקדש- התפילה שלו תענה מיד כי אין לו את האמונה ויגיע לכפירה. בשונה מיהודי שיודע שלמרות שעדיין לא קיבל את מבוקשו או לא מסתדר כפי שהוא רוצה וקורה רצון ה' ולא רצונו, נשאר דבק מאמין ובוטח.

כל הכבוד לשמורה שמביאה סיפורים למרות שהסוף עדיין לא נוצץ ושמח! בעזרת ה' בשורות טובות וישועות גדולות לכולם!

לדעתי זה ה-סיפור של שלישי לא זכור לי עוד כזה מרגש ואמיתי.

גם אני המתנתי שנים רבות לנישואי, וב"ה ב"ה ב"ה יום יום - נושעתי ובגדולי!

מה שחיזק אותי זו הידיעה שהקב"ה רואה ויודע את הצער שלנו אין ספק. "בכל צרתם לו צר" - אבל למה ככה מתעכב? לא יודעת וזה בטוח בטוח לטובתי, אולי כדי שלא אצטרך להמתין לילדים, אולי כדי שאעריך את המיועד לי ואזכור להודות ולא להתלונן למרות השוני שבינינו - וזה מתנות ענקיות לשלום בית!

תודה ה'! - ואין אנחנו מספיקין...

ה': תראה אותה איזה מלאכית לספר את זה ככה בתמימות!

מתפללת בשבילה גם בלי להכיר "אנא ריבוננו של עולם על הקידוש ה' הגדול שעשתה פה עם האמונה הפשוטה והתמימה שלה זכה אותה בקרוב להקים בית נאמן בישראל עם זיווג הגון וטוב"

לא מגיבה בד"כ, אבל לא יכולתי שלא. שמורה יקרה מאד מאד, דווקא בדור בו התרגלנו שהבטחות מביאות ישועות, מדהים ומרגש כ"כ לשמוע על עמידה בניסיון ענק, מתוך אמונה אמיתית ובלי ישועה במזומן.

חיזקת אותי מאד. הלוואי ותיושעי עוד לפני הפורים הזה. בטוח שההתחזקות והדמעות של כל מי שקראה את המכתב שלך יעמדו לזכותך. פורים שמח!

תמיד אני רואה בתגובות- ריגשת, חיזקת, דמעות, הפעם אני כותבת לך ש- כן, ריגשת וחיזקת והעלית לי דמעות, ואני לא אחת שבוכה... כ"כ

ותפילת תתקבל בקרוב ובזכות האדיר שהרגשתי בזכותך, נתת לי רצון לנצל את פורים יחד עם כל הטרדות, הלוואי והזכות הזו תפעל עבורך בשמים! אמן!!

הסיפור שלך היה בעל עוצמה מיוחדת ומרגישים את האישיות המיוחדת שלך ואת החיבור האמיתי, הפנימי. אשריך!

גם אני קראתי את הסיפור בפורים שעבר. גם אני חיכיתי אז לילד והרטבתי סידור בדמעות. הרגשתי חיבור אמיתי והרגשה שהנה, תפילתי התקבלה. ואני עדיין מחכה...

ריגשת אותי עד דמעות! כי עכשיו אני מבינה יותר לעומק מה המשמעות של- תפילתי התקבלה! למרות ש... ועל אף ש... תודה על הכוח שנתת לי, להתאמץ ולנצל שוב את פורים!!! מאחלת לכולנו בשורות טובות וקרובות!!!!

אני בדרך כלל לא מגיבה! אבל עולות לי דמעות בעיניים סיפור מרגש עם סוף עוצמתי לא עדיין לא נושעה אבל האמונה, החוזק הזה, גורם לי לדמוע

הלוואי ותבשרי לנו בקרוב ממש בשורות שמחות!! מעריכה בלי סוף.....

וואו זה כ"כ נכון ומרגש!! שמעתי פעם משפט יפה שאומר- "אין תפילה שלא נענית, יש תפילה שנענית ב-לא..."

כמה קשה היא הציפיה, והאכזבה (בכל דבר בחיים, לא רק בענייני זיווג), ואיזה חסד ונס ה' עשה איתנו שבמצבים כאלה, פשוט אפשר וצריך לדבר עם אבא, להתחנן, ולגמרי לסמוך עליו!! במקום לשקוע בייאוש ובדיכאון, יש תקווה!!

הרגשה שאף אחד לא נוטש אותי, ואפילו יותר- יש משהו, גדול, אדיר, מלך מלכי המלכים ובורא העולם, והוא שומע אותי, מכיר אותי, רוצה בטובתי, יודע מה טוב ונכון בשבילי- ובדיוק ככה הוא נוהג!!! לזכור שאנחנו בידיים טובות!!!

השניה סיימתי לקרוא את הסיפור שלך. אני מצומצמת כולי.

איזה בת יש להקב"ה! איזה כיף לך שהגעת למקום הגדול והגבוה והמרגש הזה! הלוואי

היא נזכרה בסיפורים של שמורה ונעמדה לשעה ארוכה לתפילת מנחה עם הרבה הרבה דמעות, עד ראש השנה שתיהן התארסו השנה הן תבואנה נשואות כולן להורים- בזכות השמורה תודה!

התחלתי לקרוא את הסיפור והלב לוחש לי אצלך זה לא עבד... גם אני ממתינה למעלה משבע שנים, גם אני הכנתי מכתב והוא נותר ריק....

אבל ההמשך של הסיפור "הלא מפתיע" עודד וחזק מאוד יישר כוחך יקרה! אני הולכת לנצל את הפורים הזה בכל הכוח בעז"ה ועכשיו אני יודעת שהמכתב לא רחוק, הוא גדוש בהשמיעני את קולך

ואי!!!!!!!!!!!! כאלה סיפורים אני אוהבת!!!! לא תמיד יש סוף טוב וזה עצוב ולא נעים, אבל יש את החיבור לאלוקים, את העמידה בניסיון שהם לבד שווים את זה!!!

אשתדל להתפלל עליך בפורים וכן בעז"ה בקרוב תבשרי לנו את הפסקה האחרונה ואת הסוף הטוב ושנה הבאה כבר תרשמי את הבן/בת למעון....

האלה.

במחשבה שניה - זהו הפי-אנד הכי גדול שיכול להיות בעולם! ריבוננו של עולם, תראה את הבנות שלך, איך הן מדברות, על מה הן חושבות, אולי בזכותן תבוא הגאולה, בבחינת "בזכות נשים צדקניות נגאלו..." הלוואי.

הסיפור הזה הוא מתנה אמיתית. את גיבורה, צדיקה והכי צודקת בעולם. ואני פונה גם לשמורה, כל כך חשוב להדגיש את הנקודה הזאת כל הזמן. אותי אישית סיפורי ישועות קצת מייאשים. אמנם אני קוראת אותם, נהנית, מתחזקת, ומתבשמת מנשים גדולות ומחזיקים לא קטנים. אבל יש מימד מייאש בסיפורי ישועות, וגם השקפתית סיפורי ישועות הם לא הדבר הכי נכון. לדעתי.

רוצה לשתף בסיפור ששמעתי מכלי ראשון. חברה שלי שהיו לה 2 אחיות רווקות בבית שהיא עקפה, אחת בת 24 אחת בת 27, בפורים היא הגיעה להורים שלה וראתה אותם, היא תיארה לי שהלב שלה נשבר.

מחזק לראות איך דווקא כשהסיפור לא מסתיים ב"בשון פורים התקשר השדכן ואמר שבדיוק בשעה שדמעתה הוא חשב על רעיון והיום אני נשואה ומצפה לתינוק",

דווקא את מלמדת לאמונה, את מאמינה וכותבת "תפילתי התקבלה" תודה לך, חיזקת באמת!

וואו אין לי מילה אחרת. דמעות בעיניים. איזה בחורה גיבורה! צריך כ"כ הרבה אמונה בשביל להאמין שהתפילות שאנחנו מתפללים כ"כ הרבה שנים על ישועות פרטיות לא שבות ריקם ושהכל נאגר בשק ענק שבבוא היום הקב"ה ישפיע עלינו את השפע, בזמן שיהיה הכי טוב בשבילנו.

כ"כ מזדהה איתך איזה גבורה!!!!!! איזה כוחות!!!!!! שד' ימשיך לתת לך מלא מלא כח ובשורות טובות!!!!!!

אני בהלם, לא יודעת איך להכיל כזה סיפור. אין כאן היגיון, זה נטו אמונה. לא כל סיפור מסתיים בהפי-אנד, ולכאורה נראה שזה אחד מהסיפורים

לכולנו יש כל כך הרבה קרובים, אולי אפשר לנצל את הפלטפורמה הזו למצווה הכל כך חשובה הזו

פשוט מרגש, תודה על התזכורת, תשלחו כל שנה!!! לכל אחד בלב יש את המועקה שלו, אם זה זיווג, נחת מהילדים, פרנסה... כ"כ אהבתי את השורות האחרונות. נכון, יש כאלו שרואות עין בעין איך משאלותיהן מתגשמות ואחרות שהקב"ה מבקש מהן שוב ושוב 'השמיעני את קולך'. שבעז"ה נזכה, שרק בשמחות נשמיע את קולנו

מתוקה כל כך! צודקת. לנצל את היום! אני עוסקת בשידוכים אשמח לנסות לעזור בסיעתא דישימא ואולי זה הזמן להקים פרויקט שידוכים של השמורה. בחורות יש. לכולם יש גם בנים אחים אחיינים שכנים... אשמח מאוד להיות חלק. שיתקבלו התפילות כולן לטובה לברכה לחסד ולרחמים מרובים! פורים שמח!

קודם כל תודה שצרפתן אותי ואני מרגישה חלק

שמחה אמיתית וחיבור פנימי, עמוק השמור רק לפורים....

יהיו לך המון זכיות בפורים הזה בעז"ה בזכות כל הנשים והבחורות שיתקרבו יותר להשי"ת-תזכי למצוא את שלך מהר בקלות ובשמחה.... מעריכה אותך מאד!!! פורים שמח:

מרגש מאד לקרוא את הדברים, אני בטוחה שיש עוד המון אנשים ונשים שעשו פורים כיפורים ועדיין לא נושע, ההפי אנד שלהם עדיין לא הגיע ואף על פי כן כל פורים כזה הוא תענוג רוחני בפני עצמו, ראוי להיכתב ולקבל מקום.

כן, הצמרמורת קורית גם כשעדיין לא נושעים.... אני ממש מזדהה, תודה על הבמה לנבחרת שלנו:))

איזה סיפור מרגש! והסוף עוד יותר, כל כך יהודי כל כך אמיתי, כל כך מדייק את המשמעות והמטרה האמיתית של התפילה. ואולי זו הזדמנות ששמורה תיכנס לעובי הקורה של פרשיית השידוכים? יש כל כך הרבה חברות באשמורת,

חזקי ואמצי ותנצלי את פורים!!!!

כתגובה למילים: והן לא פחות טובות, לא פחות ראויות, לא פחות מתפללות. הן בקצב שלהן, בקצב המיוחד שבורא עולם חישב במיוחד עבורן.

כל הזמן הקב"ה מחכה לתפילות שלנו וקורא לנו, ויש כאלו שה' כל כך אוהב את התפילות שלהם שהוא רוצה עוד ועוד... ותודה לך, ושתזכי לחיים טובים מאושרים, מחוברים חזק חזק וקשורים

שמעתי בשם מרן הגרי"ג אדלשטיין, שאמר שבחודש אדר כמו שיש מזל, ומומלץ לקבוע דין עם גוי בחודש זה, כי יש סגולה מיוחדת להצלחה, יש גם במהלך כל החודש, לא רק בפורים.

בחודש זה גם סגולה מיוחדת להצלחה בשאר העניינים, בגשמיות ורוחניות, רק צריך להתפלל, ויש סיעתא דשמיא מיוחדת בחודש זה.

מקווה לזכות לנצל את הימים הגדולים הללו... ולהנות מקרבת ה' אמיתית!!! שילוב מיוחד של

את מיוחדת ביותר! לא יודעת איך להגדיר את ההתפעלות שלי כשרה וצדיקה וקשורה לד'. אשריך אשרי מי שיזכה בך! כנראה הוא צריך ללמוד עוד ולהתעלות כדי להיות מתאים לך. המשיכי בכוחך זה ותזכי לישועות בקרוב ממש ולגאולת עמ"י!

ריגשת אותי במיוחד. המקום הזה שהתפילה היא בעצם החיבור שלנו לה' לא קשור למה שנקבל בפועל. ועצם הידיעה החזקה שלך שבטוח התפילה הועילה ועושה משהו בשמים. מי שיקבל אותך עוד מעט זוכה בגדול, אשריך!!

אני יושבת פה ודומעת. את בטוחה שאת לא מכירה אותי??? מזדהה עם כל מילה שכתבת. גם אני מחכה לזיווג, אמנם לא כ"כ הרבה זמן אבל בהחלט תקופה.... את מדהימה איך שאת מאמינה וחיובית, את נותנת לי מלא כוח.

שהתפילות לא התקבלו, וההרגשה ממילא לא טובה... אבל השמחה והאמונה שהתפילות מתקבלות גם אם הסוף עדיין לא פוטוגני זה האמונה הכי חזקה!! תתחזקי ותמשיכי להתפלל! תמשיכי לחזק ולהתחזק! מתפללת עלייך לזיווג, ילדים פרנסה וכל משאלות ליבך לטובה!

גם אני שייכת לזן של 'בחיים לא הגבתי אבל...' אז כן- הסיפור השבוע גרם לי להגיב. לא יכולתי להישאר אדישה. התיאורים, הרגש והשילוב בין שמחה לניצול הכח של היום הגדול יחד עם הסוף הלא נוצץ- גרמו לי ממש להתרגשות. ה' ישלח לך ולכולם ישועה בקרוב ממש, בכל העניינים!

את גיבורה! בטוח שהתפילות הללו מצטרפות ומיישרות לך את הדרך בהמשך, כשיגיע הרגע הנכון, בינתיים את עושה את הדבר הכי נכון, את גדלה לכבוד הבעל העתידי שלך, ולכבוד הילדים שיהיו לך בעז"ה. את מכינה להם רעיה ואמא שקרבת ה' מלווה אותה ותאיר את הבית הזה באור יקרות!

מפורום של יראות שמיים.

בקשר לתפילה מעומק הלב בפורים: כשיהודי מרגיש לחוץ לקיר, נואש מעזרת בשר ודם, ויודע שאין מי שיכול באמת להושיע אותו חוץ מבורא עולם, התפילה היא בהתאם והתוצאה בהתאם.

אני זוכרת כמה לחץ הרגשתי כשהייתי נשואה כבר מעל שנתיים ללא ילדים, ולכל הסביבה שבגילי כבר יש וכו'... אכן לפעמים המצוקה שמרגישים היא משהו סובייקטיבי, ללא קשר למספר השנים..

התפללתי מעומק ליבי, וגם קיבלנו ברכה מרב חשוב שנפטר לפני מספר שנים, והישועה הגיעה בחסדי השם. תמשיכו לחזק ותודה!

בקצרה

לכותבת השורות היקרה! חייבת לומר שאני קוראת ויורדות לי דמעות של הזדהות. תודה שהעלית על הכתב את הכאב והקושי ואת ההסתכלות האמונית גם בלי ההפי-אנד שכולנו תמיד מחכים לשמוע בסוף הסיפור... מייחלת ביחד איתך שעוד השנה תהיי כלה!!!

הכי התרגשתי שלכאורה בעיני בשר נראה

מחזק מאד ונותן כוח!! התחברתי ממש, אולי כי אני חלק מהסירה הזו... החיזוק הכי קולע לפורים, תודה לך שמורה על המיילים המחזקים מוסיפים המון ונותנים תמיד תחושה שאני לא לבד! מקנאה בזכויות שלכן!!!! פורים שמח וגאולה בקרוב!

איזה סיפור! אני כאן עם דמעות בעינים! חיזקת אותי מאוד, נתת לי פרופורציה בחיים והסתכלות עם אמונה. התרגשתי ממך מאוד מאוד. שנזכה תמיד להידבק בה' גם ללא התחושה שחייבים לתת לי אחרי זה ישועה... תודה רבה ושיהיה תמיד רק בשמחות...

ב"ה זכיתי ואני נשואה, אמא לילדה בת שנתיים והיד נטויה.... אבל בתוך העבודה והעומס מי זוכר בכלל להזכיר את עוצמת היום הגדול הזה שמתקרב?????? תודה לכן!!!!!! בזכותכן אני מרגישה מחוברת.... שיהיה פורים שמח ושפע ישועות לכולן!!!

מדהימה!! לדעתי חסרים סיפורים כאלה, של הבטחתי ולא נושעתי, שמחזקים במקומות שקשה ומרגישים שלא הולך, גם אחרי שמתפללים.. מתפעלת ממך, איך את נשארת חזקה ולא מתייאשת, ועוד שולחת סיפור על זה.. אשרי החתן העתידי שיזכה בך! מתפללת שימצא במהרה..

אמן ואמן ואמן. חותמת עם כל מילה במיוחד שהיום גמרנו את השבע ברכות של אחותי הקטנה. ברור לי שד' שומע את התפילות שלי, אני מרגישה את זה כ"כ חזק. הוא אחד יחיד ומיוחד שכואב את הכאב שלי, שמח איתי את השמחה שלי ורוצה להעניק לי את הכי טוב!

לאיתי היקרה, התרגשתי עד דמעות לקרוא את הסיפור הכ"כ נוגע ללב שלך, הדבקות והקרבת אלוקים שנושבים ממך, למרות שהישועה בפועל עוד לא הגיעה, פשוט ריגשו אותי ממש. יישר כוח על שליחת הסיפור, ושבקרוב תזכי לראות בפועל איך ה' שמע לתפילותייך!

מרומם ומחזק. מיוחד לקרוא מי על מי שבדרגה גבוהה, ומבין שתפילה וסגולות הם לא מכונה שמכניסים שקל, ויוצא מה שרוצים.. התענגתי לקרוא, התרוממתי ואברכך- כי יתקבלו תפילותיך לרצון, ותזכי במהרה לזיווג הגון ולדורות ישרים מבורכים. חזקי ואמצי!!

מרגש!! מרגש!! במיוחד הסוף המתוק (גם אם הוא לא הטוב המיוחד) אני לא מהמגיבות... אבל הפעם לא יכולתי להישאר בלי הכרת הטוב. תודה לבמה של שמורה שמאפשרת להתרגש ולהתמקד בעיקר, ותודה מיוחדת לכותבת על השיתוף המרגש בשורות טובות:-)

סיפור ספיישל לכל הבנות שתמיד כותבות תשלחו לנו סיפור בלי הסוף השמח.... אז הסוף השמח הוא הקרבה המתוקה לאבא שבשמיים מובא בחובות הלבבות משפט ששווה לזכור-- כי הבורא יתברך מתקן ענינו יותר ממנו ובוחר לו טוב יותר ממה שהוא בוחר לעצמו

מחזקים ונותנים המון כח במלא מישורים בחיים והשבוע במיוחד היה מחזק דווקא בגלל שהסוף הטוב עוד לא הגיע... הרגשתי צורך מיוחד להודות בהערכה גדולה!

וואו דמעות בעיניים וצמרמורת. תודה כ"כ על השיתוף, הקטע האחרון הכי כואב והכי מחזק שיכול להיות. כי כל אחת יש בה משהו, גם אם לא עיקרי מבקש מאד, רוצה כ"כ ולא תמיד נענה אז תודה בעיקר על זה

מרגש עד דמעות.... בחורה חזקה כ"כ באמונה!!!!!! זה ודאי מחזק כל אחת במקום שהיא!!!! לאורך קריאת הסיפור לא היה לי ספק שעוד רגע יגיע ה"הפי אנד"... שה' הטוב יקבל את כל התפילות לרצון!!!!!!

לבעלת המכתב מירושלים! כאחת שממתינה לצערי הרבה יותר משבע שנים, מזדהה עם כל מילה שנכתבה!! תודה לך על החיזוק המחבק והמתוק הזה! את מדהימה! תזכי לישועת ה'

אני לא מרבה להגיב אבל ריגשת אותי מאוד!! איזו אמונה!! איזה חוזק!! הסיפור שלך מהווה עבורי השראה לפורים הקרוב בעז"ה, ובכלל לאמונה עיוורת בד' יתברך! מברכת אותך שבמהרה תיושעי ותבשרי לנו בשורות טובות!

אני רוצה להגיד לך שהמכתב שלך חזק וריגש אותי מאודדדד! אני רוצה לברך אותך שד' יקבל כל משאלות ליבך לטובה ובעז"ה תמצאי בקרוב בנקל ובשמחה את זיווגך ההגון, ותזכי להקים בנין עדי עד, דורות ישרים מבורכים

פשוט מדהים!!!! עוצמתי ומחזק מאוד מאוד מאוד... אני כולי דמעות מהסיפור, ורואה את העובדת לידי שממתינה כבר למעלה מ-6 שנים לילדים קוראת את הסיפור ומתרגשת עד עמקי נשמתה... תודה שאתם כל כך מחזקים!!!

שלום וברכה, תודה על הסיפורים כל שבוע, הם

איזו מדהימה!! איזו גיבורה!! אין מילים!!!! אני מכירה את הניסיון הזה- מאחיותי ב"ה... ועדיין ממתינים!! תודה על החיזוק!! תודה על התזכורת היקרה הזו- מספיק זמן קודם... תבורכו על הכל!! ותמיד שמח וקרוב קרוב אליו יתברך!!

וואו!!! מחזק ביותר! "עצם האמונה זו הישועה" - לפעמים אנו שוכחים את זה ומתפללים ומחכים לראות את הישועה אבל באמת בזכות הקושי אנו מגיעים לקרבת אלוקים מיוחדת ומתפללים מלב רותח מה שלא בטוח היה קורה אם הכל היה טוב...

אתי שלום, ריגשת אותי עד דמעות, איזו אמונה, איזו שלמות, איזו קרבת אלוקים, אשריך שאת לוקחת את הניסיון לקרש קפיצה. מאחלת לך שתזכי בקרוב לבניין עדי עד ולדורות ישרים מבורכים, תודה על החיזוק. ופורים שמח:)

פורים זה... מברכת אותך שתזכי לישועתך הפרטית במהרה!!!!

יקרה, התפעלתי מהאמונה החיה, הפשוטה והתמימה שלך ומהביטחון המדהים הזה. יהי רצון שתזכי בקרוב לבנות בית נאמן בישראל, ולהרבה ילדים צדיקים, בריאים וקדושים! תודה על החיזוק!

כל כך התרגשתי מהסיפור שלך שאת לא יודעת את כזאת חזקה ומחזקת, מאחלת לך את כל הטוב שבעולם שתזכי בקרוב בבב ממש למצוא את זיווגך משורש נשמתך וימלאו כל משאלות ליבך לטובה. אמן

כמה מצמרר לקבל תגובה כזו של מי שעדיין מצפה לישועה, ורואה את הניסים של קרבת אלוקים בדרך הזו ה' יעזור ותיושעי בקרוב בקרוב, וגם לסיפור הזה יהיה סוף הכי מתוק שאפשר, חיזקת!

המכתב שלך ריגש אותי עד דמעות! להבין שיש

תקשיבי, הפעם הפתעת בגדול!!!!!! עוד שורה אני קוראת בשקיקה ועוד. ומחכה כבר לקרוא את הנס שממתין בתוך הסיפור, ואין מה לומר המסר שאת כתבת זה חזק יותר מכל הסיפורים, את גיבורה!!! אין מילים

מרגש מאד! תודה ששלחתם סיפור שלא מסתיים דווקא ב"הפי אנד", הסיפורים האחרים מחזקים תמיד, אבל יש גם משהו מיוחד בסיפור שלא מסתיים בטוב. תודה על הכל, פורים שמח!!

וואוו, בחורה נדירה במיוחד, איזו אמונה, איזה חיבור, מדהים!!!! ! שתזכי בעז"ה עוד השנה לבנות בית נאמן בישראל ולהיות לרעהי ואם!!! אמן!!!!

אי אפשר שלא לדמוע ולהתרגש מבת ישראל שכל כולה "קירבת ה' לי טוב" חיזקת. העצמת. נתת חומר למחשבה נקיה וצרופה לקחתי ליום

כהרף עין בקרוב ממש עד פורים השנה!

אין מילים! איזו בחורה חזקה, כמה אמונה. סיפור כל כך מעורר אנחנו תמיד בטוחים שחייבים לנו, וכל כך קשה לקבל שאנחנו מתפללים ועדיין לא רואים את הישועה שלה אנחנו מצפים. חיזקת אותי מאוד!!

יאו.. אני קוראת את הסיפור שוב ושוב...ולא מאמינה, איזה גיבורה, אני מקנאה בך!!!! איזה גדלות!! האמונה שזועקת בין המילים פשוט ריגשו אותי, והכי נהנתי איך ששילבת את העזרה והיחס לכל אחד!!!

את גיבורה זה כח גדול להודות ולשמח דווקא בשעת הקושי זה מראה עד כמה את חזקה מבפנים! בעז"ה שתמצאי זיווג הגון בקרוב את הרווחת רוממות, קרבת ה', חיבור פנימי זה ילווה אותך למשך החיים

וואו וואו וואו וואו וואו וואו וואו וואו מרגש,
מחזה, מעצים, וכל-כך נכון ואמיתי!!!! תודה רבה

אמאלה. צמרמורת עברה בי כשקראתי את זה.
זה נתן לי פתאום הבנה כ"כ עמוקה מה זה פורים
ומה זאת אמונה, תודה רבה. תמשיכו לחזק

את גיבורה אמיתית ומחזקת ממש, גם אם לא

ויישר כח!

חיזקת יקירה! יותר ממה שחיזקו הרבה סיפורים
אחרים, כי הסוף הטוב של הסיפור שכתבת הוא
כ"כ מתוק וכ"כ מקרב ומרגיע.

תודה תודה תודה! חיזקת אותי והלוואי שכולנו
נגיע לדרגה הזו של הודיה מתוך הקושי כי אין
דבר רע יורד מן השמים...

באמת כל פורים עובר אצלי בחטף ובזכות הסיפור
הזה בעז"ה אשתדל יותר לנצל את היום הקדוש
הזה, פשוט נפעמתי

אני בוכה היא גדולה מהחיים הבחורה הזו איזה
אמונה אמיתית ודבקות תודה תודה תודה על
השיתוף!!!

תודה!!! זה החיזוק שהייתי צריכה! ובעז"ה שאצל
כולם יקרו סיפורים מהסוג הראשון המשמח!!!!

וואוו, מרגש ש הרבה יותר מהמכתבים הקודמים!
תודה על התזכורת הזו בכל רגע בחיים, ובכל
תפילה...

מדהימה שכמותך!! איזו מתיקות! כל-כך אמיתי
ומחובר. הלוואי שהקב"ה ישיע אותך בקרוב!
אמן!

אשריך אני עם דמעות בעיניים גם אני התחתנתי
מאוחר ואני זוכרת את פורים כיום של דמעות!

אני בוכה! ריגשת אותי!! כזו אמונה תמימה ודבקות
בבורא עולם! חיזקת אותי ממש... תודה!

אף פעם לא הגבתי, אבל הפעם אני חייבת. זה
כ"כ אמיתי ומחזק בכל זמן של קושי ושל הסתרה.
תודה!

מדהים ממש! התרגשתי עד דמעות! התפללתי
בשבילך שתזכי בקרוב ממש לראות את הישועה!!!

יישר כח! כולי דומעת מההתרגשות מהסיפור
החזק הזה!!! אשריכם! נתת לי הרבה כח!

היא חייבת לספר לנו את הסוף הטוב כשיגיע,
בעזרת ד', איזו אמונה מתוקה יש לה!

מרגש, בזכות האמונה, והחיזוק לכולן בכוחה של
תפילה, בעז"ה תיוושעי בקרוב!

וואו!!! איזו בחורה גיבורה, עם עומק.... בכיתי כל

כזה סיפור מחזק! צריך שם לתפילה...

מרגש כל כך! תודה רבה רבה!

המכתב היה מחזק ומרגש...

ריגשת אותי מאד מאד!

מרגש ומחזק!!!

חיזקת!

מרגש!!! איך שאת חזקה ומחזקת באמונה!!!!!!

מדהימה!! עד היום לא הגבתי אבל העברת בי צמרמורת!!!!!!

מתוק ומחזק, לקבל את הסיפור היה ממש נשיקה משמיים!

מדהימה ומיוחדת! ישועות ובשורות טובות בקרוב ממש!

אמאלה, כמה עוצמות בבן אדם אחד. חיזקת ועזרת!

הסיפור. הלוואי ואזכה.

תודה, כתבת פשוט מרגש ומצמרר!!!!!! מצטרפת לתפילותייך...

וואווו אהובה ויקרה!!!!!! מברכת אותך בזיווג הגון במהרה ובקרוב אמן!

מדהימה! מחזקת! שתזכי בקרוב לראות לא רק את הקרבה אלא גם את הישועה

דמעות. לא מצליחה להוציא מילים אפילו. אתפלל עליך השנה. צדיקה!

המכתב שלא נגמר

בעריכת: נאמי

לא יודעת האם זו הפלטפורמה. אבל, יודעת שיש לי סיפור שהתחיל בפלטפורמה אחרת ונקשר בקשר עבות לך - השמורה. היינו זוג צעיר ומאושר היו לנו חלומות מתוקים וורודים על החיים, לא ידענו נסיון והתמודדות מה הם סך הכל - הכל באמת זרם על מי מנוחות. במהירות עברה לה חצי שנה אנחנו כזוג על ענן, אפילו לא שמנו לב לסימני השאלה שהתחילו לעלות על הסביבה. לאחר עוד כמה חודשים כבר היה את זה שהעז לשאול: בדקתם? רק אז נפל לנו האסימון כי הגיע הזמן לבדוק. בדקנו. והענן שאירח אותנו במהלך 'שנה ראשונה' נפל לנו על הראש ברעש גדול. כן. יש בעיה וכדאי להתחיל לטפל כמה שיותר מהר. הכינו לנו 'סדרת טיפולים' בתקווה כי מאחד מהם תבוא הישועה. הייתי שבורה, מלאה בפחדים מהבלתי נודע.

היה זה ימים בודדים לפני חג הפורים דאשתקד וכבר נקבע מועד לתחילת הטיפול הראשון.

באותו השבוע קיבלתי את אחד המיילים האהובים עלי: "סיפור אישי ליום שלישי" קראתי. היה זה המכתב ממודיעין עלית שנכתב בעקבות המכתב מליקוד... הגוף שלי התחיל לרעוד, העיניים שלי התמלאו בדמעות, התרגשתי. הרגשתי השגחה פרטית ושמסובב כל הסיבות הביא אותך שמורה ברגע המדויק והנכון אלי. שתפתי את בעלי בסיפור שהתרגש כמוני ושנינו ידענו כי חג הפורים הזה יהיה אחרת, טוב יותר. מנצל יותר. יום פורים היה יום שיש, יום קצר ועמוס. כבר בלילה בעת תפילת ערבית הרטבתי את הסידור בדמעות, ביום למחרת קמנו מוקדם התפללנו כמוני מעות קבלנו על עצמנו לסיים ספר תהילים בתוך היום הגדול הזה, והכי חשוב - לא לשכוח את מצוות היום - שמחה! וכך בין קריאת מגילה, סבב משלוחי מנות וסעודה אצל ההורים אספנו לנו רגעים של תפילה ופרקי תהילים, הרגשתי כל הזמן איך היצר הרע מנסה את כל הדרכים כדי להסיח ממני את הדעת מקדושת היום, אבל בתוכי ידעתי כי ככול שהוא מנסה יותר - כך היום הזה גדול יותר ומסוגל

יותר. והצלחנו (בעלי אפילו קיים בהידור את מצוות חייב איניש...) דקות לפני ששבת פרסה כנפיה, רגעים של תפילת מנחה, אני חשתי כבשעת נעילה התפללתי והתחננתי לזכות לישועה במהרה. וכששבת המלכה הגיע ושלווה ירדה לעולם ירדה השלווה גם לליבי. ידעתי כי הישועה כבר פה.

תחזיקי חזק. שלושה שבועות אחרי חג הפורים נגשנו להתחיל את הטיפול הראשון. הרופאה בודקת אותי ומחייכת: "לא צריך!" "לא צריך מה?"

"לא צריך טיפול. מזל טוב לכם!!!" בחג הפסח כבר היו לי בחילות... היום אני אמא. אמא ממש שמכינה תחפושת לילד קטנטן ומתוק.

תודה לבורא עולם על החסד והאמת. תודה לך שמורה "מגלגלין זכות..." ומי זכאי יותר ממך?! ותודה לכותבת המכתב ממודיעין עלית שנכתב בעקבות המכתב מליקוד ויצר שרשרת של מכתבים שלעולם לא יגמרו.

המכתב ממודיעין עילית

באריכת: נא

שלום שמורה, שמי יעלי, גרה במודיעין עילית.
לפני כשנה, העונה הבוערת של הרישום
למעונות יום ומשפחתונים.
לא התקבלתי לאף מסגרת.
כי... לא נרשמתי.
מכיוון ש... אין לי את מי לרשום.
אין לי.

שנתיים תמימות מאז החתונה, ושום שירי ערש
לא מתנגנים להם ליד העריסה שאין לנו בבית,
ושום יד תינוקית לא מכתימה את הספה בטביעת
אצבעות שוקולדיות. שום.

הציפייה קשה וקורעת עד כאב. מי שלא חווה
- לא יבין זאת לעולם. המתנו כל חודש במתח
עוצר נשימה לראות מה ילד יום. כלומר, האם
ילד יום. וכל פעם מחדש - אכזבה עמוקה... שוב
ושוב מזכירים לעצמינו כי ה' יודע בדיוק מה טוב
עבורינו, הכל מושג ומדויק. אבל ההשתוקקות
גדולה והניסיון קשה עד מאד.

האח שהתחתן שנה אחרי הפך לאבא מאושר,

והתינוק המקסים שלו זכה בכתר 'הנכד הבכור'.
כך נגוז לו החלום להיות הראשונה שתקדם את
ההורים לתואר סבא וסבתא...
החברות קונות עגלות, מתחילות לשים לב
למחירי הטיטולים, ומפתחות מגנטים תינוקיים-
מתוקים של 'שנות טובות' ו'פורים שמח' כפול
כל הסבתות שבחיים. אנחנו עדין ממתינים
וממתינים...

לאחר התייעצות החלטנו כי נחכה עד ניסן, ואם
חלילה לא יהיו התפתחויות משמחות - נעבור
לשלב מתקדם יותר ממה שפעלנו עד כה.

ערב פורים. שלא כדרכי, עלעלתי בספר שהיה
מונח על השולחן בסלון, העוסק בענייני פורים.

רפרפתי על תוכן העניינים, וסקרן אותי לפתוח
בפרק "כח התפילה בפורים".

האותיות שם סיפרו על זוג מלייקווד ששנים
רבות לא זכו בפרי בטן. הם החליטו כי בפורים
הם משקיעים בתפילות בכל כוחם. כמובן

שקיימו בהידור את ארבעת מצוות היום, אבל
כל המעבר, כל ההתקשקות, כל הזמן הבטל
של ה'בין לבין', כל הסחות הדעת שמאפיינות
מאד את היום הגדול הזה - זזות הצידה לטובת
תפילות רותחות ופרקי תהילים מעומק הלב. הם
רוצים ילדים, וכל הפושט יד - נותנים לו.

וכך עשו.

ומעל כל תחזיות הטבע - נענתה תפילתם!

את המעשה הזה העלו על הכתב ותלו בבית
הכנסת בלייקווד, לפרסם את עוצם ימי הפורים
וגודל כח התפילה בהם.

קראתי והתרגשתי עד מאד. שיתפתי את בעלי,
והוא אמר שאין פה בכלל סגולה, זה הכי פשוט
שיכול להיות! זה הטבע של ימי הפורים!

הסיפור היתה "המכתב מלייקווד". לקחתי דף
חלק, רשמתי עליו "המכתב ממודיעין עילית"
ותליתי על דלת המקרר. השנה, כך אמרנו פה
אחד נלהבים, נזכה בעז"ה לפרסם נס משלנו!
פורים פגש אותנו נרגשים ומוכנים מאד. סדרת

הגדול הזה, נשארנו מאד עם מהות יום הפורים השמחה והצוהלת. מה שהקפדנו מאד זה לא לבטל את הזמן, לא להימרח, לא להיגרר לזוטות, לא להירדם בשעה שאוצרו של מלך פתוח לרווחה.

צמרמורת עוברת בי כשאני כותבת עכשיו את המילים. כן, נפקדנו! ניסן שהגיע בישר לנו בשורה משמחת ומרגשת מאד מאד!! ותשעה חודשים לאחר מכן, בקלות ובאושר רב, נולדה לנו תינוקת!!

אז הנה המכתב שלי, "המכתב ממודיעין עילית". תפרסמו בבקשה, הלוואי שעוד יזכו לנצל את היום הגדול הזה!! יום ששערי שמים פתוחים ואפשר לבקש, על הכל!! מקבלים את זה!

החיבור המתוק הזה לבורא עולם שזכינו לו בפורים אשתקד, הותיר כזה טעם של עוד, שגם השנה בעז"ה אנחנו מתכוננים לנצל את פורים כראוי וליהנות מחוויה מרוממת כל כך.

(פורים שמח:)

והידידים, ובין לבין הספקתי להשחיל עוד פרקי תהילים. במתינות ובכוונה, מעומק הלב.

צעדנו ברחוב הססגוני והעליז לכיוון ההורים של בעלי עם משלוח מנות מכובד. לא שיתפנו אף אחד בניצול המיוחד של פורים שהחלטנו לעשות. "פורים שמח" מתנגן עם חיוך לבבי, ומחמאות כנות על תחפושות האחיינים מסביב.

חזרנו הביתה, ושוב התמגנטנו לספרי התהילים. מנצלים כל דקה ביום המרומם והנשגב.

לפני הסעודה אצל ההורים שלי פניתי להתפלל מנחה. לא רציתי לתפוס אותה בלחץ של הדקות לפני השקיעה ומתוך הבלאגן שמתארח קבוע ביום הזה. גם בעלי הלך למניין מיושב, לא ברגע האחרון ולא עם שיכורים מתגלגלים.

השתתפנו בסעודה החגיגית, פורים היום! בעלי שתה והשתכר, והשמחה גאתה.

כל אותו היום המשכנו לנצל חלונות זמן ולהשחיל עוד ועוד תפילות. חשוב להדגיש כי עם כל התפילות והרצינות שלקחנו את היום

משלוחי המנות עמדה הכן על השיש, גם מגש הפשטידות לסעודה אצל ההורים כבר היה מאורגן. פיננו את היום מכל דבר שיכול להפריע ולגזול זמן מיותר.

בעלי קם באשמורת הבוקר ופנה לתפילת שחרית בנץ. אני גם קמתי אחריו ופתחתי את הסידור. התפילה היתה מרוממת ומלאת חיבור. בשמונה עשרה שפכתי את שיח ליבי לפני ריבון העולם והתחננתי על נפשי - אנא, ה' הטוב, שלח לנו ישועה, זכה אותנו להיפקד בפרי בטן! הלוואי ונזכה להביא נשמה טהורה לעולם! הלוואי ונזכה בתפקיד הנחשק להיות אבא ואמא! הלוואי!! לא בזכות ולא בדין מגיע לנו, הכל בחסד וברחמים, אנא, אבא יקר, כל הפושט יד נותנים לו - מלא משאלות ליבנו לטובה!

אחרי התפילה המשתפכת הלכתי לקריאת מגילה. חייכתי בחום לכל הפרפרים, האפרוחים והמיקימאוסים שראיתי ברחוב. הלוואי גם לי יהיה אחד כזה בשנה הבאה...

משלוחי המנות החליפו ידיים בין השכנים

לכל אלו שציפו לסוף השמח של הסיפור,
ולכל אלו שעדיין מצפות לסוף השמח של הסיפור שלהן...
אל דאגה,
מחכה לכולנו גם צרור ענק של תזכורות מפעימות ומחזקות - על כוחה האדיר של תפילה
שלא ניפול לרגע מהאמונה הפשוטה והברורה- שכל תפילה מתקבלת!!
בעקבות סיפור הישועה של פורים אשתקד
הציפו את המערכת סיפורים מדהימים נוספים עם "הפי אנד" כבקשתכן :)
משמח, מחזק וממלא את הלב בהודיה!

שמרנו אותם לתאריך הנכון, והנה היא לפניכן כעת- המנה השניה המתוקה במשלוח המנות שלנו...
וכמובן... אל תשכחו לשלוח לנו אחרי פורים את הסיפור המחזק שלכן, לשנה הבאה :)
פורים שמח ומלא בישועות!

המכתב ממודיעין עילית, המכתב שלא נגמר

התגובות

לכן

את המחשב וראיתי את הסיפור של יום שלישי המכתב מירושלים.. אז גם לי יש מכתב מירושלים. ברוך ה' התחתנתי לפני חודש בדיוק ברגע ודקה שהייתי צריכה. זה קרה.

בעזרת ה' בפורים אקבל מייל מתוזמן, בל"נ אזכור להודות על הנס. על הניסים. אני לא חושבת שיש מה להוסיף פורים זה מתנה שה נותן לכולם. תנצלו!!!! תודה רבה לשמורה ישלם ה' שכרכם. נב. אשמח שתפרסמו כפי שהבטחתי בלי נדר.

אני כותבת את המייל הזה בהתרגשות גדולה! שנה שעברה קיבלתי את המייל הזה, קראתי בנשימה עצורה. אני לא אדם רגשן, כשקראתי את המילים שהאחות עדכנה אותם לפני הטיפולים אחרי הפורים המיוחד שעברו "לא צריך מזל טוב לכם" בכיתי ממש.

אני יודעת מה זה מקום של המתנה, של כאב. הייתי כמה שנים מחוץ לסמינר עם חברות נשואות מסביב והרבה הרבה ציפיה לסיום מסע ההמתנה לבן זוג. וזה לא שעד לאותו יום לא עשיתי כלום. ההפק. ידעתי ערכן של תפילות וגם של סגולות.

אבל הפעם ידעתי שיש פה משהו מיוחד בפורים כל הפושט יד נותנים לו. צריך רק לפשוט יד ולבקש

ביום שיותר גדול מכיפורים. אני זוכרת שהחלטתי לקחת את זה ברצינות והתפללתי מעמוק הלב באמונה שלמה שה' יעזור ללא ספק.

כבר כשסיימתי את התפילה הרגשתי שהיא התקבלה. זה היה מרגש ומחבר בעוצמות והתפילה לבד הייתה שווה לי. ואז הלכתי בביטחון גמור למחשב ועשיתי הודעה מתוזמנת במייל לפורים שנה הבאה. שורת הנושא במייל הייתה: פורים דפרזים יד אדר ב תשפ"ב בשעה עשרה לשמונה בבוקר יום חמישי. זה היה הזמן שהתפללתי. האמת זה לא לקח יותר מחצי שעה. תפילה אמיתית מעומק הלב עם בטחון שתועיל.

במייל רשמתי (אני מעתיקה מילה במילה) "בל"נ שאזכה שנה הבאה לפרסם בהמשך למכתב ממודיעין עילית לאחר הסיפור בשמורה: לא צריך. מזל טוב לכם!!!! תודה רבה להשם. אילו פינו מלא שירה כיים.. אין אנחנו מספיקין להודות." ואמרתי נשמת כל חי בהרגשה בטוחה שכבר נושעתי. ידעתי ששנה הבאה אני מפרסמת בשמורה.

פורים הסתיים והאמת שלא שכחתי. זה נשאר צרוב בזיכרון. תמיד זה היה באוויר. ידעתי שעד פורים שנה הבאה חייבת להיות ישועה. לא יודעת איזה. אני אקצר לכם, אני פתחתי היום

שלום לשמורה, כשקיבלתי שנה שעברה את הסיפור הזה לא ידעתי מה הוא יעשה לי.

אני עובדת במשרד בעבודה תובענית ומעניינת מאוד ובדרך כלל רק המיילים של יום שלישי מצליחים לתפוס אותי לכמה דקות של קריאה. וכמה שהם מחזקים ובאמת שומרים שלא לא להתבלבל בשום מצב. משום סיטואציה. אני בדרך כלל קוראת ונהנית מקפידה לא לפספס את יום שלישי.

ערב פורים תשפ"ב מקבלת את המייל ביום שלישי המכתב ממודיעין עילית שלא נגמר. קראתי בנשימה עצורה. אני לא אדם רגשן, כשקראתי את המילים שהאחות עדכנה אותם לפני הטיפולים אחרי הפורים המיוחד שעברו "לא צריך מזל טוב לכם" בכיתי ממש.

אני יודעת מה זה מקום של המתנה, של כאב. הייתי כמה שנים מחוץ לסמינר עם חברות נשואות מסביב והרבה הרבה ציפיה לסיום מסע ההמתנה לבן זוג. וזה לא שעד לאותו יום לא עשיתי כלום. ההפק. ידעתי ערכן של תפילות וגם של סגולות.

אבל הפעם ידעתי שיש פה משהו מיוחד בפורים כל הפושט יד נותנים לו. צריך רק לפשוט יד ולבקש

פורים הגיע, בעלי קם בהנץ, אחר כך היה סדר לימוד ואמירת פרקי תהילים.

גם אני קמתי מוקדם כדי להתפלל שחרית בכוונה בלי לחץ. בעלי כל שנה שותה יין בשנה זו החליט שהוא לא משתכר עד אחרי תפילת מנחה, הלך לבית כנסת שלא מכירים אותו כדי שיוכל להתפלל מכל הלב. אני לא הלכתי להורי מוקדם אלא אמרתי תהילים בדמעות! ידענו שזה יום מסוגל ורצינו לנצל אותו עד הסוף וסוף הסיפור?

ילדתי כ- 9 חודשים אחרי פורים!

כשבעלי ואני נזכרים בפורים של שנה שעברה עולות לנו דמעות בעיניים. קיבלנו את ההוכחה הכי גדולה למסוגלות של היום הזה וכן, גם השנה אני מתכננת לנצל את היום הזה עד תום! יש לכם חלק גדל בכך, אז תודה על העלאת הנושא!

לצוות שמורה, שלום וברכה! זו הזדמנות בשבילי להודות לכם! אני מקבלת הרבה כוח, השראה וחיזוק מהתכנים שנשלחים מידי שבוע והסיפורים האישיים. האמת שהרבה זמן כבר רוצה לכתוב ומדבר לדבר עוד לא יצא...

גם אני שנה שעברה קראתי בהתרגשות רבה את

המכתב ממודיעין עילית ואמרתי לעצמי בעז"ה גם יהיה את המכתב שלי...

פורים דאשתקד יצא ביום שישי, כך שהרבה זמן לא נותר. אבל השתדלתי להיות מאורגנת ככל הניתן עם משלוחי המנות, לקום מוקדם לקריאת מגילה ולהספיק לנצל את היום כמו שצריך עם תפילות! ב"ה בין לבין הספקתי לומר פרקי תהילים, לא הצלחתי לסיים את הספר, אבל ידעתי שמה שאני מצליחה זה טוב ומועיל.

השתדלתי גם להיות פעילה בסעודה, לעזור ולהגיש ולהושיט יד לקראת שבת המלכה. לא רציתי שחלילה תצא תקלה תחת ידי מזה שאני כביכול שקועה בתהילים.... תפילת מנחה בה זכיתי להתפלל ממש בהתרגשות, תחושה של יום כיפור. גם מבני המשפחה קיבלתי דרישות שלום שהתפילת מנחה של בעלי הייתה נראית כמו ביום כיפור, בהתרגשות גדולה, כוונה עצומה והרבה דמעות שנזכה לפרי בטן.

היינו אחרי שנתיים של נישואים, שבהם היו תקופות של יותר ציפייה ותקופות שגם נהננו מהלבד, ובזמן איכות. ובה אני מאוד שמחה לבשר שזכינו ממש מעט לאחר פורים בנס הפרטי שלנו! אוצרית מהממת מן השמיים (היום כבר בת

שלושה חודשים...)

אז תודה לבורא עולם על המתנה הנפלאה הזאת ותודה לשמורה על הפלטפורמה ועל האישה המדהימה שכ"כ ריגשה אותי וגרמה לי לנצל את פורים כמו שצריך!

אשמח לספר את הסיפור שלי של המכתב מירושלים

פורים תשפ"ב הייתי ב"ה ב"חופשת" לידה עם שיירת קטנטנים ותינוקת מתוקה שסימן שאלה ענק מרחף עליה, עם שתי בעיות מהותיות בשני חושים כשהרפואה מצביעה על חשש כבד למחלה גנטית.

להתרגשות הורודה של בגדים וחיתולים נוספו תורים בבתי חולים, בירוקרטיה רפואית מסמכולוגיה מול קופות החולים. היינו בתקופה לחוצה מאד מכל הבחינות ואז הגיע פורים

קראתי את המייל משמורה, שמעתי שיחה מיוחדת של הרב שטיין על כוח התפילה בפורים ממליצה עליה בחום כאן והחלטנו שזוהי ההזדמנות שלנו לבקש ולהתחנן על החיים של הילדה שלנו ולהתפלל שתגדל לילדה נורמלית ובריאה.

שלום לכן שמורה היקרה, ב"ה אני שמחה שאני גם חלק מהמקום המדהים הזה וכמובן קוראת בשקיקה רבה כל חומר ומסר שנשלח מכן.

היום שקראתי את הסיפור מיד נזכרתי ממה שהיה לי שנה שעברה. אמנם אני לא מאלה שמשתפות אבל..... שנה שעברה קראתי את הסגולות של יום הפורים וזה נורא חיזק אותי, והחלטתי שאני רוצה גם להרוויח מהיום המסוגל הזה.

אמנם לא עברה תקופה מדי ארוכה מאז שהתחתנתי, אבל בכל אופן פרק זמן שקצת מעלה חששות ואז חשבתי לעצמי: רק אם יעברו כמה שנים של סבל וציפיה, רק אז ננצל את היום כראוי? לכן החלטתי שאני גם רוצה לתפוס משהו ביום זה,

ואכן קמתי מוקדם התפללתי והתיישבתי לומר את כל ספר תהילים ורק אח"כ התפנית לכל מצוות היום וגם כמובן כל הזמן מעלה את מה שרשמתם לי בראש ומנצלת כל דקה ולא דווקא רק בסידור וב"ה זכיתי לסוף השמחה--- שהשנה אני כבר עם תינוקת שימלא לה בדיוק חודש בפורים תודה לה'

הפורים שלנו.

אני מודה לכם על סיפורים מחזקים ומרגשים שאתם שולחים כל יום שלישי. אני ב"ה לא מפספסת ומתחזקת תודה!

ב"ה גם אני שמחה לבשר שהתבשרנו בבשורות טובות, בשנה שעברה ולפני שנתיים מאוד נגע לליבי הסיפור המרגש על הזוג שהמתין לילדים וניצל את היום הפורים לתפילה והתפללו את תפילת שחרית בנץ וב"ה זכו בבשורות טובות.

גם אני לפני שנתיים זכיתי לעשות כן ועדיין לא נושענו. שנה לאחר מכן לא התייאשתי והאמנתי בישועה וביום הגדול - יום הפורים והתפללתי שוב בהנץ ביום הפורים ואמרתי שבעז"ה שנושע אפרסם אצלכן את הנס.

אז אני שמחה ומתרגשת לבשר את הבשורות הטובות ומודה לכם על הבמה המחזקת. מאחלת לכולם ישועות בכל העניינים! יכולה לומר לכולם שאין יאוש בעולם כלל, אין תפילה ששבה ריקם ואין דמעה שמתייבשת! בשורות טובות ופורים שמח.

שוב תודה רבה על הכל.

הקדשנו את תענית אסתר ופורים י"ד וט"ו למטרה הזו, תענית אסתר ופורים י"ד היו קלים יותר מבחינת הקדשת הזמן לתפילה. הורדנו פרופיל סביב כל משלוחי מנות שנשלחו בלי צלופנים ורשרושים, התחפשת היו פשוטות יותר והקדשנו כל רגע בכח לתפילה.

חג הפורים נחגג עם כל המצוות שבו יצאנו ידי חובת כל המצוות, ב"ה נסענו לסעודה. השתדלנו כל הזמן ביננו שאחד על סידור התפילה ואחד על תפקוד הפורים והילדים. הצלחנו לגמור את ספר התהילים בעלי ואני מספר פעמים שזוהי הבקשה שלנו כל הזמן לזכות לילדה בריאה עם חושים בריאים, וב"ה זכינו לפורים עם קרבת ה' מיוחדת ולקבל את הישועה עוד לפני פסח.

קיבלנו תורים לבדיקות במהירות מעל דרך הטבע ממש, וב"ה נושענו בשתי הבעיות, אחת מהן התבררה כחשד שווא, והבעיה השניה תלווה את ביתנו עד 120 אבל בחסד השם מדובר רק בעיה קוסמטית שלא משפיעה על איכות החיים בכלל, והחשש לבעיה גנטית נשלל אף הוא.

היום פעוטה בת כשנה מתוקה להפליא. מפותחת, רואה שומעת, אוכלת ומגמגמת מילים ראשונות ומדדה צעדים ראשונים. מספרת לנו את נס

שלום, לסיפור שלי יש מסר עצום ואשמח שתפרסמו סמוך לפורים.

אני מחוברת לשמורה מיום היווסדה וקוראת נלהבת של אישי בשלישי. לפני פורים בשנה שעברה הרעפתם סיפורים מזן אחר - סיפורי ישועות בניצול יום הפורים. קראתי, התרגשתי, דמעותי, ו-גם עשיתי.

ב"ה בורכתי בילדים מקסימים ומיוחדים אחד אחד, אך הסיפורים שקראתי גרמו לי להבין את עוצמת יום הפורים לא רק עבור ילדים, אלא ישועה עבור כל דבר ולכן חשוב לי לפרסם את הסיפור לאלו שצריכות ישועות גדולות אחרות ויכולות להתחזק מזה.

אצלנו החוסר העיקרי הוא דירה! כן, דירה!! אני ובעלי ב"ה שנינו ממשפחות ברוכות ילדים ומעוטי יכולת. כסף לדירה לא היה בהסכמים הקואליציונים של השידוך. אבל זה לא הפריע לנו להתחתן ולהקים בית מקסים ב"ה. בהתחלה ביחידת דיור קטנה, אח"כ בדירה קטנה בת 2.5 חדרים קטנה וצפופה עבורנו ועבור 4 ילדינו שיהיו בריאים.

הצפיפות זעקה מכל עבר בכל לידה של ילד נוסף

ב"ה, כל פינה בבית מנוצלת עד אפס מקום, מעל כל ארון ותחת כל פינה רעננה!!! אין מקום אפילו לגרב נוספת. ניסינו לחסוך במהלך השנים - לא ממש הצלחנו למעט כמה אלפים בודדים.

רצינו בכל מאודנו דירה בעיר היקרה בה אנו גרים בשכירות. ידענו שאנו חולמים בהקיץ. במקביל נרשמנו למחיר למשתכן - זכינו פעמיים בעירנו אך נאלצנו לבטל עקב מחירי הדירות המופקעים גם תחת מחיר למשתכן. אפשר לומר שהתייאשנו.

קרובת משפחה שמעה שאנו מתעקשים דווקא על העיר שלנו והורידה אותנו בעדינות מהעץ היקר עליו טיפסנו. תירשמו לדירה באזור העיר, לא חייב דווקא שם אין מה לעשות!! שמענו לעצתה, זכינו בהגרלה ב"ה. התרגשנו מעט שנהיה בעלי דירה ב"ה, אך התאכזבנו שהחלום היקר בעיר בה אני גרים היום כנראה נמוג.

יום אחרי פורים שנה שעברה - תשפ"ב - זומנו לחתימת חוזה. במלאי 45 דירות בסה"כ, אנחנו במקום 40, אולי 8 דירות עם 4 חדרים, כל השאר 3 חדרים שחלקם עם אופציה לחדר נוסף. אותו פורים, אני ובעלי השתדלנו לנצל! סיימנו ספר תהילים והתפללנו לדירה בלי משכנתא - גדולה ולא התייאשנו מלבקש שנקנה דירה בעירנו,

היקרה, זו שלא זכינו בה במחיר למשתכן.

הגענו לחתימת חוזה. התפללנו שתישאר לנו לפחות דירה של 4 חדרים, לא שייך פחות.. אבל - לא נשארה... התאכזבנו מאד, בעיקר אני. בעלי הרגיע ואמר "אני מאמין שה' לא נגמר פה באולם הגדול של בחירת הדירות! אנחנו לא יודעים חשבונות שמים!!" נכון, ניסיתי לחזק את עצמי. חתמנו על 3 חדרים עם אופציה.

התקשרנו לאותה קרובת משפחה ובישרנו לה ראשונה שבעצתה זכינו ב"ה לרכוש דירה, (אין לנו מושג עדיין איך נשלם, כן) כמובן שיחד עם זאת התאכזבנו בפניה שזו דירה בת 3 חדרים ולא 4 אבל זו גם מתנה אדירה. הקבלן עצמו מוכר את אותה דירה בפי 2 כבר עכשיו לשוק החופשי. היא התאכזבה מאד לשמוע. הבטיחה לדבר עם בעלה - איש עסקים שיעזור לנו בהון הראשוני וניתקה.

אחרי כמה דק' - שוב טלפון ממנה. בעלה הצדיק!! מוכן לעזור, אבל לא מוכן עבור 3 חדרים, אנחנו צריכים לפחות 4, וגם צריך להמתין מעל שנתיים עד שהדירה תהיה מוכנה וכבר עכשיו הצפיפות עוברת כל גבול אפשרי. אמרה שהוא תיכף יצור קשר עם בעלי.

לפורים הגענו ממקום מאד מבולבל והפוך, בהרגשה שהכל צריך להשתנות. אני הייתי בחיפוש עבודה מסיביים (עבדתי במקום עבודה מלחיץ מאד ולא מתגמל בכלל ורציתי להחליף), היינו בתהליך בניית דירה- שהיה צורך בניסים שיסתיים עוד לפני פסח וגם בעלי רצה מאד לעבור כולל.

הרגשנו שאנחנו צריכים ישועות על טבעיות ובכמויות! וה' הוא כל יכול, והוכיח לנו את זה מעל ומעבר וכפול 4.....!!!!!! פורים עבר עלינו בהתרוממות הרוח, הספקתי לסיים ספר תהילים, ניצלנו אותו לשמחה אמיתית ותפילה ממקום אוהב וקרוב, הייתי בכותל בליל החג והיה הכי מרומם שיכול להיות!!! נכנסנו לשבת בתחושה קשה, כמו כל עמ' המתאבל, אבל הסיפוק המתוק של לנצל את היום כמו שצריך, היה גם היה!!!

ומאז הכל היסטוריה, כל החיים שלנו השתנו!!!!!! לא נשארה פיסה קטנה אותו דבר.... בעלי התקבל לכולל שרצה ונהנה שם מאד ב"ה!!!, אני התקבלתי מיד לעבודה שממש רציתי ומרצה לגמר! עברנו לדירה מושלמת שבוע לפני החג, ואנחנו שמחים ונהנים ממנה כל רגע!! ובשלב הזה (לפני חודש) הרגשתי שאני חייבת חייבת לשתף!!!! הכל היה כ"כ שמימי, כ"כ מהר!!!!

משפחה היה שומע שקנינו 4 חדרים לא היה נזעק לעזור לנו כ"כ ככל הנראה!!

תראו מה זה תפילה!! חייבת להדגיש שהתפללנו על זה שנים!! ועשינו סגולות והרבה דברים נוספים!! אבל הישועה המוחשית והאמיתית באה בדיוק יום אחרי פורים!! נצלו את הפורים לכל ישועה!! בטוח לא תתאכזבו!! כל הפושט נותנים לו זו לא קלישאה!!! פורים שמח וכל הישועות!

כבר חודשיים שהתגובה עומדת לי על קצה המקלדת, החלטתי לחכות לרגע שתהיה מושלמת, וב"ה זה קרה!!!!!!

כשקיבלתי את המייל השנה (אחרי שחיכיתי לו כבר משנה שעברה), החלטתי שהשנה זה יהיה שונה, ובאמת הפורים שלנו יראה אחרת. (מה שלא כ"כ הצליח בשנה שעברה)

אנחנו נשואים כבר כשנתיים (תלוי לפי מספר החודשים או השנים....) ועדיין מחכים לילדים. עברנו המון בשנתיים האלו, אוחזים כבר בכרך השני של הסיפורים והבעיות (הטכניות!) שה' ברחמיו הרעיף עלינו. (מקווים שהספר לא יהיה רב מכר!)....

חשוב להבין, אין לנו ממש קשר עם הבעל שלה - איש עסקים ובעל חסד ענק, הוא תמיד ידע שבעלי אברך, וצריך עזרה, גם עזר כמה פעמים בכמה אלפי שקלים אבל פה נגמר הקשר. הוא מתקשר, בעלי יצא לשוחח איתו בחוץ, חוזר רועד אחרי כמה דק' - גם מקור כי היה קפוא אותו יום וגם מהתרגשות, הוא מסתכל עלי בעיניים מלאות התרגשות ואומר לי פשוט קומי ותקפצי עד השמיים. "מה הוא רוצה?" שאלתי את עצמי, ממורמרת קצת עדיין מההחמצה של ה4...

אז ככה: הוא מוכן לעזור לנו אבל רוצה שנגור איפה שאנו מכירים ואוהבים, ביקש שנחפש דירה בעירנו היקרה, הוא ישלם בינתיים, כשנוכל למכור את הדירה ההיא של המחיר למשתכן נחזיר לו את ההלוואה!!! כן!! זה לא דמיון!! קנינו דירה נוספת בס"ד ענקית!! חדשה ויפה ובעירנו אנו!!!! הכניסה לדירה בע"ה בחודש אדר הקרוב!!!

לא יאומן נכון? גם אנחנו צובטים תצמנו ולא מאמינים, בידינו חוזים ל2 הדירות והסכם הלוואה מולו לטווח הרחוק!!!

הקב"ה באמת לא נגמר שם ב4 קירות אולם בחירת הדירות של המחיר למשתכן! הסידור שלו עברנו היה הרבה יותר טוב. אם אותו קרוב

אדר חלף, ניסן גם. התקשרנו בפעם האלף...

תודה ענקית, אתם שותפים לדברים גדולים
בהרבה ממה שמופיע בבלאנק, בונים עולמות
ונצח! תמשיכו להרבות כבוד ה' בעולם ולאסוף

אדר!! והנה יש גם מכתב מבני ברק.... תודה רבה רבה לכם על כל פעלכם.

אם תוכלו לפרסם את הסיפור מאמינה שזה יהיה לתועלת הרבה נשים כל אחת והישועה לה היא זקוקה וזה לא צריך להיות סיפור טרגי או קשה מספיק משהו שאת מאד מצפה לו. תודה רבה וחודש טוב

כ"כ רציתי לכתוב לפני פורים, כדי שתפרסמו השנה הזו- תשפ"ב את המכתב שלי- "המכתב מביתר".

בשנה שעברה- פורים תשפ"א, קראתי את המכתב הנ"ל ממודיעין. קיבלתי התקף לב כשהקטנה היתה בת שנה, (מה הקשר לאשה בגיל שלי? גם הרופאים לא יודעים..) היה ברור לכל הרופאים שעלי להודות לה'- שיש לי 7 ילדים מקסימים, וזהו!!

אחרי התייעצות עם רופאים ורבנים וניסיונות נפל.. ידעתי בפורים אשתקד ש-זהו, פורים זה הנסיון האחרון שלי- או שהקטנה- שהיא כבר בת 6 כיום נשארתי המוז'ניקית, או שאני מצליחה בכוח התפילות בפורים לשנות את הגזרה...

וכמו בכל הסיפורים גם אני רציתי זש"ק. ב"ה יש לי בת אחת אבל כבר גדולה ומאד מאד מאד רצינו בן, ואמרתי לעצמי נכון שכל הסיפורים שפורסמו זה נשים שלא היה להן בכלל ילדים, אבל כל אחת והישועה שהיא צריכה וזה מה שאנחנו מאד רצינו כבר תקופה ארוכה ארוכה.....

אז מיד אחרי קריאת מגילה בלילה הלכתי לחברה לארוז משלוחי מנות וכשחזרתי הייתי מאד עייפה ומאד התלבטתי אם להישאר להתפלל או לישון, והחלטתי לומר לפחות עד יום שלישי בתהילים כך שמחר יהיה לי מרץ להמשיך וכך היה. יום למחרת כל הדרך להורים שלי ואח"כ להורים שלו אני ממלמלת ומבקשת בע"פ שד' יושיע אותנו, ובסעודה אני תוך כדי אומרת עוד פרק ועוד פרק.

כמובן שהשתדלתי גם לשמוח ולהיות עם כולם אבל לא לבזבז זמן, למרות שהיה לי מאד קשה כי בעלי לא מוותר על "לבסומי" למהדרין וכל זה עם טיפול בעוד ילדה אומנם לא ממש תינוקת אבל כן עם צרכיה. ב"ה ניצלתי את הפורים הזה כמה שיכולתי והבטחתי שבעז"ה אם איוושע אפרסם בשמורה שזה היה הזכות שלהם!!!

הנה אני עכשיו כותבת לכם מבית ההחלמה ב"ה ילדתי בן בריא ושלם הברית התקיימה בערב ר"ח

לאותו משרד, הפעם ענה לנו פקיד שלא דיברנו איתו עד כה. אין לי שום הסבר לזה- אבל אותו פקיד לקח על עצמו אחריות עצומה, בניגוד למקובל ולנהלים, והסכים לפטור אותנו בתהליך פשוט וקל לביצוע.

אני לא מאמינה שאני כותבת את זה - בלי להוציא יורו אחד! בלי לטוס ולהאבק משם! בטרחה מועטה ביותר- כמה ניירות והצהרות למלא ולשלוח במייל. זהו. הסיפור מאחורינו. סליחה על האריכות הרבה....

אני מקווה שמי שקורא את זה יתפוס עד כמה מופלא ומעל הטבע מה שקרה איתנו. כמו שכתוב בסליחות- "מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה..." - הוא ענה לנו.

שלום לשמורה היקרה תודה על העבודה הענקית והחשובה הזאת, רציתי לספר סיפור אישי בעקבות הסיפורים ששלחתם שנה שעברה לפני פורים: המכתב ממודיעין עליתי, המכתב מלייקווד ולא זוכרת איזה עוד ערים היו במכתבים, אבל כולם היו בנושא אחד מעלת התפילה ביום הפורים...

אני החלטתי לנצל השנה את פורים כמו שצריך

בדמעות, אבל התחושה של ההודיה מתוך הקושי והמאמץ להיות בשמחה היו מתוקים מדבש.. ב"ה השתדלתי להמשיך בגישה הזו גם אחרי פורים, היו עליות ומורדות והמון קשיים אבל ה' היה איתי ולא ויתרתי על ההודיה לה' גם כשקשה.

בס"ד מופלאה, בי"ב אדר השנה הזו זכיתי להתארס. חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמינו!!!

וואווו יעלי ריגשת אותי עד דמעות ונתת לי כח להמשיך..... להמשיך לחכות..... שלוש שנים אחרי החתונה ועוד לא זכינו להפוך להורים מאושרים.

אני זוכרת את פורים שנה שעברה.... הרגשתי שזה ממש עונש בשבילי להסתובב ברחוב להגיע להורים וכל הזמן לראות ילדים מחופשים. לאף אחד לא היה זמן פנוי, כולם היו עסוקים עם התחפושות, משלוחי מנות שכמובן תואם תחפושת. כל כך רציתי את העומס הכיפי הזה שיהיה גם אצלי ורק אני יושבת בצד וממתינה.....!

השנה חששתי מאוד מפורים לא רציתי שוב פעם לעבור את אותה מסכת כואבת ומייסרת (אגב היא קיימת כל השנה, אבל בפורים בפרט) כן רציתי לשמוח באמתתת!!!!!! והנה הארה משמים: אני

שלום וברכה רציתי גם אני לשתף בסיפור ישועה בעקבות תפילה ביום הפורים, מזווית קצת אחרת..

בפורים שעבר שמעתי הרבה על סגולת התפילה בפורים, ובתור רווקה רציתי מאוד לנצל אותו לתפילה. ניסיתי והשתדלתי להתפלל כמה שיותר, ובשלב מסוים בסעודת היום כשהרביתי בתפילה, הרגשתי שזה כבר מביא אותי לעצבות ולקושי בקבלת רצון ה' באהבה.

החלטתי באותו רגע לעשות תפנית, ולא להתפלל אלא רק לשמח את עצמי ולהודות לה' על הקושי ועל העיכוב במציאת זיווגי. הלכתי לחדר ועצרתי את הדמעות שאיימו לפרוץ, הדלקתי לי שירי הודיה לה' והתחלתי לשיר ולרקוד לה', ולהודות לו על הקושי, בלי לבקש.

אני לא יכולה לתאר לכם את ההרגשה העילאית שהרגשתי באותם רגעים, שום מילה לא תוכל לתאר את הרגעים המרוממים והבלתי נשכחים האלו של קרבת אלוקים מתוקה ששווה כל הון שבעולם, הרגשתי שאני נותנת לקב"ה לנהל אותי ושאיני על הידיים שלו כמו ילדה קטנה שלא מבינה כלום.. ורק נותנת לו להוביל אותי כרצונו באהבה.

זה היה קשה, קשה מאוד אפילו, וממש נלחמתי

קמתי ותיקין בפורים, התפללתי בביהכ"ס ונשארתי עוד אחרי התפילה והמגילה מול ארון הקודש, לבכות כפי שלא בכיתי מעולם.. גם מהסעודה המשפחתית הצלחתי להתגנב לכחצי שעה משמעותית (הסעודה היתה באולם שסמוך לביהכנ"ס) והתפללתי מנחה כביום כיפור.. למרות שהיה זה יום שישי הרגשתי שהצלחתי להכניס ולהשחיל כמה פעמים שרק יכולתי- עוד קצת תפילה ותהילים....

ו- מתרגשת מאד לספר ששבועיים אחרי פורים-התבשרנו בבשורות טובות!! התינוק המתוק שלי היום בן 4 חודשים. עדיין אני קמה כל בוקר (ובאמצע הלילה..) ולא מאמינה שיש לידי כזה פלא.. הוא ממש הנס שלנו!!

מי שרוצה הוכחה לזה שכל דברי הרופאים-שטויות, ולנו יש מסלול אחר מוזמן לעלעל בתיק הרפואי שלי.. אפילו בחדר לידה המיילדות לא הבינו איך הגעתי עם ההיסטוריה שלי, ואיזו לידה רגועה וקלה היתה לי. רק להאמין בכח התפילה!!!!!!

תודה לשמורה היקרה ובמיוחד לך ממודיעין עילית, שהייתם הצינור בדרך לשפע... רק בשורות טובות!!

כשנסענו להורי לסעודת פורים אמרנו עוד כמה פרקים, ממש ניצלנו את הזמן. וזאת לצד שמחת פורים אמיתית, אף אחד לא ידע מכך.

בתחילת אייר התבשרנו שאנחנו בדרך.... בפורים השנה כבר יש לנו תינוקת מתוקה (כן תרבה/ ירבו...) שהקב"ה ישלח ישועה לכולם בכל התחומים ונזכה כבר לגאולה השלימה ברחמים.

מרגש מאאד, הייתי חייבת לכתוב זאת עכשיו למרות העיתוי והזמן--- את האמת שגם אני שנה שעברה קראתי את המכתב ממודיעין עילית אבל מהצד, כי אני הייתי בהמתנה לזיווג, (היה אז פולמוס על השנתיים אם זה קצת או מעט למרות שאני חיכיתי לזיווגי יותר שנים ממנה, אבל התחברתי לכאבה מאד, כי כאב זה כאב:)

עכשיו אני יכולה לומר שבאמת ניצלתי את יום הפורים ממש זה נתן לי מרץ וכוחות (כמה כבר אפשר לעשות סגולות...) ב"ה אני יכולה לספר שאני כרגע עטופה בטוב ה' עלי, זכיתי סוף שנה שעברה להתחתן לבעל ת"ח הרבה יותר ממה שבכלל ציפיתי והתפללתי, וכן ב"ה אנחנו כבר מצפים לבשורות טובות... (זה נתן לי גם להתפלל

לו! זה עוצמות שאי אפשר לתאר!! באמת מרגישים קירבה ואמונה עזה אמיתית כזו..

ישר כח לכם על המקום והבמה לדברים חשובים שכאלו ועל החיזוקים הרבים שמופצים על ידכם! ולוואי ונזכה לחזק ולהתחזק ולהגיע לימי הפורים מוכנים ולנצל את הימים האלו באמת לתפילה מעומק הלב ואולי באמת נתפלל כולנו על הגאולה... ועם תפילות כאלו נזכה כולנו לראות בבנינו במהרה!!

אני יכולה להוסיף את הסיפור שלי, היינו נשואים תקופה ללא ילדים, ואני כ"כ רציתי, כל הזמן חשבתי על זה והתפללתי על זה, ועבר עוד חודש ועוד חודש ועוד.... ועדיין לא זכינו.

אחרי הסיפור של המכתב ממודיעין עילית בשנה שעברה שיתפתי את בעלי, אמרתי לו שזו לא סגולה, זה פשוט התחזקות וקירבה עצומה לקב"ה, ואולי בזכות זה ניוושע.

פורים היה פורים משולש וסיימתי ספרי התהילים בשבת וביום ראשון. כשחיכיתי לבעלי כשנכנס להביא למישהו משלוח מנות אמרתי כמה פרקים,

פותחת את המייל, קוראת את הסיפור ומרגישה שממש כתבת את זה ב-ש-ב-י-ל-י!

אני לא יכולה להסביר לך, אבל נכנס לי איזה רוגע מסוים ואני אומרת לעצמי: השנה הפורים הולך להיות כזה!!! עם מלא תפילות והתרוממות בעז"ה. אקדיש כל רגע מיותר לעוד תפילה ועוד תפילה ובעז"ה אוכל לבשר לכן שגם אני נפקדתי ב"ה הלוואי!!!

אז תודה לך נשמה חיזקת אותי מאוד!

שלום שמורה, אני יעל מ"המכתב ממודיעין עילית" (לפני שנתיים..) את האמת? לא חלמתי שהסיפור הזה יתפוס כ"כ הרבה הדים... גם כשהקטנה המדוברת שם כבר לא כזו קטנה...:) אבל באמת שזה כוחם של הימים ושל התפילה שכוחם עצום!

אני חושבת שהעוצמה הגדולה כאן זה **ההרגשה** שהיתה כל הזמן ונשארה גם אחרי פורים ונדלקת שוב כשפורים מתחיל להריח... עדיין ותמיד צריך להתחזק ולא להרפות, אבל לגמור ספר תהילים בקול באשמורת, תפילת נץ מרוממת, תפילת מנחה כנעילה וכל היום להרגיש לב נשבר מול הקב"ה ורק הוא!! וכל הפושט יד... פשוט נותנים

באמת שאני לא אחת שמגיבה, אף פעם לא הגבתי לשמורה למרות שאני קוראת אדוקה שלכם.

אבל גם אני חיכיתי לילדים. אמנם סך הכול שנה וקצת, אבל חיכיתי הרבה זמן לשידוך וגם אני בעקבות הסיפור שהיה שנה שעברה, החלטתי להתפלל על ילדים ולא לשכוח לשמוח ביום הפורים.

היום הבת שלי בת 3 חודשים תודה לה'.

אז תודה לכם שמורה בכלל על כל החיזוקים והסיפורים. אני כל הזמן מתחזקת בזכותכם, יש לכם הרבה זכויות וכמובן ללא המדהימה ה' ישלם לכן הרבה טוב. פורים שמח!.

אני יושבת מול המחשב עם דמעות בעיניים, הידיים שלי רועדות. לא מאמינה שגם אני הייתי באותו סטטוס שנה שעברה ובסטטוס שונה ומרגש השנה.

גם אני החלטתי בעקבות "המכתב ממודיעין עילית" כמו רבות כמוני (בטוחה בזה...) לסיים את ספר התהילים בליל פורים ולומר בכל הזדמנות פרק תהילים, בין הגשת מנה אחת לשניה ברוך ד

רבות!

שנה שעברה, קצת לפני פורים קיבלתי את "הסיפור האישי ליום שלישי" מהשמורה. לא יודעת אם אתן מקבלות וזכרות, אבל הסיפור היה "מכתב ממודיעין עילית", על כוח האדיר שיש בתפילה של פורים.

החלטתי באותו רגע שאני גם רוצה להקפיד ולהתפלל ביום הקדוש הזה על איזשהו עניין, ביחד עם בעלי (משהו שמתפללים עליו 20 שנה!)

חשוב לציין שבפורים מגיעים אלינו כ 30 בחורים (תלמידים של בעלי) לסעודה ופשוט אין זמן לכלווים!! אבל דיברנו עם בעלי לפני והבטחנו אחד לשני שנשתדל להתפלל בכל זמן שאפשר על אותו עניין. אנחנו עכשיו ערב פורים שנה אחרי - ה' קיבל את התפילות וב"ה הישועה הגדולה הגיעה!!

היה לנו כ"כ הרבה סיעתא דשמיא שאין לי ספק שכל התפילות של כל השנים הצטברו והשפיעו! תודה רבה על הזכות העצומה!!

על הכיוון הזה:)

"אודה ה' מאד בפי ובתוך רבים אהללנו" תודה רבה לכם על הכל! פורים שמח!

היי תודה רבה על הסיפורים המחזקים, ממש עוררת אותי להתפלל ואני מרגישה שממש ניצלתי את הפורים הזה לתפילה אמיתית וכל היום רק ביקשתי והתפללתי תוך כדי כל הדברים של פורים...

רציתי להוסיף עוד משהו שקראתי בדיוק למי שרוצה ישועה באיזה ענין, מסופר על בעל הט"ז שכתב קמע שעל ידו נפקדו עקרות ונרפאו חולים במשך שנים ויום אחד מישהו פתח את הקמע וגילה שרשום בפנים: "אני דוד בן שמואל הלוי, עמלתי על התוספות בחולין דף צ"ו עמוד א' ובזכות זה יעזור ה' שכל העקרות יושעו וכל החולים יתרפאו" המאמץ והיגיעה הם שחוללו ניסים.

מכאן לומדים שאצל ה' הערך האמיתי של דבר נמדד לפי המאמץ והיגיעה שהאדם השקיע בו, וכן, גם תפילה אחת שהשקעת בשבילה, ופינית זמן ביום העמוס כ"כ, בעזרת ה' תפעל ישועות

אופס, פספסתי את פורים השנה, חבל שפתחתי את מכתבך רק עכשיו אפילו מנחה לא הספקתי:!!! מקבלת על עצמי לא לשכוח את הסיפור המפעים, לשנה הבא! יישר כח על השיתוף, הכתוב במתיקות כל כך!

מדהים!!! הודו להשם הטוב כי טוב ברוך שומע תפילה אשריך שזכית לנצל את היום הנשגב והמרומם - ששערי שמיים פתוחים לכל הפושט יד...

מחזק!!! באמת כל הזמן מזכירים לנו כמה גדול יום הפורים ויש הרבה היסח הדעת... שנזכה בעזרת ה' לנצל את יום הפורים...

וואוו אני לא יודעת על מה להגיב קודם... הסיפורים - צמרמורת והפירוש על התפילה - מיוחד במינו! מה המקור?

ולבקש בתקווה שפעלנו ישועות. אמן.

גם אני רציתי להיות במקום הזה השנה ולשלוח סיפור השגחה מפעים ומרגש אך לא זכיתי... בכל אופן המכתבים מאד חיזקו אותי ופורים השנה היה הרבה יותר מרומם משנה שעברה... בתפילה ששנה הבאה - אני אזכה לשלוח ג"כ מכתב מרגש

עם כל העומס של ערב פורים לא הספקתי לקרוא ורק עכשיו אני קוראת את זה (ואת המכתב ממודיעין עילית...) יש לי רק בקשה אחת, תשלחו את זה גם שנה הבאה כמה ימים לפני פורים... אני ב"ה כבר אמא, אבל תמיד יש על מה להתפלל....

אילו צמרמורות יש לי מלקרוא את הסיפורים האלו!!! מרגש עד דמעות!! מחזק, מחזק מחזק הלוואי שנזכה לנצל את היום המיוחד הזה...! לא לחינם שמחה הולכת שלובת זרוע עם ישועה.. היום הכי שמח בשנה עם העוצמה הכי גדולה לישועות....

שמחה לבשר שהתבשרנו בבשורות טובות (אחרי הרבה סיבובים ואכזבות לצערי)

יש לכם חלק ענק בזה. אני בטוחה! יישר כח עצום!

תודה. תודה תודה. אין לי מילים. בתוך העומס, הבלגן, ההכנות, כשהרגליים רועדות אחרי שעות של התרוצצות ללא מנוחה, כשאני רק רוצה לנוח ולהתאווור, הזכרתם לי שיש גבוה מעל גבוה תודה.

עכשיו אני רצה להגיד כמה מילים, אבל לפני זה חייבת להודות. מעריכה מאד את השליחות שאתם לוקחים על עצמכם להרים את הנשים טפח מעל. תבורכו!

כמה מחזק וכל כך נכון. שמעתי ממישהי שבפורים הכוח שלנו זה בפה, מאיפה לומדים את זה? מאסתר שאמרה: "ואנוכי תולעת ולא איש" פרק כ"ב שתולעת הכוח שלה רק בפה, פשוט להסכים להיות התולעת הזאת, הקטנה כן, אפילו שאנחנו כאלו קטנים יש לנו כוח בפה. רק לבקש ולבקש

יורדות לי דמעות! מרגש ומעורר ממש! תודה!

ממש מרגש ומחזק! תודה על השיתוף!

צמרמורות! פשוט צמרמורות.

מרגש עד דמעות!

מדהים!!! תודה!

לשתף לאחר פורים בישועה שלי!!!

תודה רבה על החיזוק המתאים לעכשיו וחשוב כ"כ!

ישר כח!! כמה מחזק!!! בדיוק בזמן הנכון!!!!

יואו מרגש מאוד! צמרמורת עברה בי רק מלקרוא

אין לי מה לומר פשוט צמרמורת תזכו למצוות

תודה! בזכות הסיפור המחזק שהזכיר את של שנה שעברה השתדלתי בפורים בתפילות על עניינים שונים...

וואי מרגש!!!! ממש מצמרר ומחזק!!! הלוואי שנדע לנצל את היום הגדול הזה... תודה על הכל!

תודה רבה! אין לי מילים כמה הסיפור הזה מרומם וכן כל הסיפורים שלכם. תודה רבה ופורים שמח!

כמה מרגש ומחזק תודה לכן! מתפללת שאוכל

כיוונות יום הפורים

קריאת מגילה

קריאת המגילה היא כאמירת הלל להקב"ה על ניסי פורים. בזמן הקריאה עלינו לשים לב לניסים הנסתרים במגילה ולהכניס בלבנו רגשי הודיה לה'. כמו כן ראוי שמתוך ההכרה בהשגחת ה' על כל דבר ומתוך ההודיה לה' נחזק בליבנו את הרצון לעבוד אותו בשמחה.

משלוח מנות

משלוח מנות בא להרבות אהבה ואחדות - ע"י שנותנים זה לזה מתעוררת האהבה. והמטרה שגם נחוש בלב מאוחדים ואוהבים זה את זה.

תפילה בפורים

חז"ל גילו לנו ש"כל הפושט יד נותנים לו" וכן: "ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך" הכוונה גם על התפילה, שבפורים כל הפושט ומבקש בתפילה מקבל. וכדאי לחשוב מה חפץ לבקש, ולהתפלל על כך בכוונה. (לא בעצבות, אלא מתוך שמחה ועת רצון)

תחפושות

מנהג התחפושות - כיון שבפורים היו הניסים מתוך הסתרה לכן גם אנו מסתתרים ומתחפשים. וכן: על ידן מתרבה השמחה.

סעודת פורים

ענין הסעודה ושתיית היין הוא לשמח - כי בסעודה כזו שמחים. ולכן אוכלים יחד ועושים "שמח". וראוי לכוון את השמחה לשמחה של הודיה לה' על אהבתו וחסדיו עימנו.

מתנות לאביונים

מטרתן של מתנות לאביונים היא גם כן להרבות אחדות ואהבת עם ישראל - על ידי שאנו דואגים לאלו שאין להם ומעניקים להם משלנו.

בעת נתינת הצדקה כדאי לחשוב שאכפת לנו מהאביונים ואנו דואגים שגם להם יהיה כל צרכם ובשמחה.